

VELDWERK

ons kent ons

Maart 2026 | 1. (Bijna) lente

INHOUD

4	WIJKRAAD
5	SIMONE CARLIJN
6	WERKGROEP HISTORIE
7	WERKGROEPEN HISTORIE & WIJKKRANT
8	BRIEF FOKKE BEWONERSRAAD E-LEARNING
9	DE KLOOSTERTUINEN
10	SOCIAAL DINER
11	LOET AAN DE WANDEL
12-14	NICE TO MIET YOU
15	BUURTCONTACTPERSONEN KLOOSTERVELDEN
16,17	VOOR DE KINDEREN
18	KINDEREN HEBBEN DE TOEKOMST LEGOLAND KOMT TERUG
19	ZINGEVING & ETHIEK @PENSTAARTJE
20	AGNES IN 'T ZONNETJE
21	OP PAD MET RONALD
22	HOE ZIJN DAYA EN MAX HIER BELAND?
23	LENTE OP DE WIJKBOERDERIJ
24	VOGELS VAN KLOOSTERVELDEN
25	KEMPRO EXPO JORDIE ROVERS
26,27	DE BIJZONDERE HOBBY VAN PIET BLOM
28,29	INGEZONDEN STUKKEN
30,31	GERARD'S INTERVIEW MET FRANCESCA SNOEIJEN
32	ZET HET ALVAST IN JE AGENDA

CRISIS/NOOD/SPOED EPILEPSIEZORG 040 - 22 79 875

- **Wijkcoach:** Simone Kuilder, 06-83-524 257, kuilders@kempenhaeghe.nl
- **Wijkraad:** via wijkcoach of community
- **Werkgroep historie:** Frits van Buul, info@historiekloostervelden.nl, www.historiekloostervelden.nl
- **Werkgroep moes-/kruidentuin:** Ton de Wit, 06-34-115 126
- **Werkgroep uerftuin:** Mariet Kooij-van Melick, 06-23-461 756
- **Werkgroep voedselbos:** Marie-Claire Bartelds, 06-57-708 227
- **Werkgroep verkeer:** VeiligKloostervelden@gmail.com
- **Werkgroep communicatie:** via wijkcoach
- **Werkgroep wijkkrant:** redactie.veldwerk@gmail.com
- **Coördinator vrijwillige inzet:** Carlijn Ceelen, vrijwilligerswerk@kempenhaeghe.nl
- **Wijkboerderij:** tijdens kantooruren 040-2279 125, na werktijd via de centrale: 040-2279 022
- **Kempro:** 040-2279 121, info@kempro.nl
- **Werk aan de Winkel:** 06-23-479 275, www.debroeders.com/werk-aan-de-winkel
- **Profit fitness:** 040-2279 408, fitness@kempenhaeghe.nl
- **Groenbeheer:** Peter Geurts, geurtsp@kempenhaeghe.nl
- **Werkplaats De Boelakkers:** Johan Heuvelmans voor drukwerk, assembleren en montage, 06-53-251 470, heuvelmansj@kempenhaeghe.nl
- **De Broeders:** 040-2279 188
- **Gemeente Heeze/Leende:** 040-2241 400, www.heeze-leende.nl
- **Dorpshuis Valentijn:** 040-2262 721
- **Wijkagent:** 0900-88 44

Beste buren.

De winter is bijna voorbij, paaseitjes worden al naar hartelust gegeten en de natuur is, tijdens het maken van deze Veldwerk, druk bezig zich te ontpoppen. Over het algemeen doet dit mensen goed. Meer zon en daglicht is goed voor het humeur en de schoonheid van een gouden zon aan de blauwe hemel brengt hoop. En hoop, wat dat allemaal wel niet teweeg kan brengen...

Ook de vogels worden blij van meer licht en warmte. Zij willen weer uitgebreid gehoord worden, ze gaan op zoek naar een partner en hebben nesteldrang. In de vroege ochtend, wanneer de lucht nog wat koeler en dichter is, draagt het geluid verder en daarom hoor je rond zonsopgang de meeste vogels. Bovendien is dan het verkeer nog niet echt op gang gekomen, waardoor er minder bijgeluiden zijn.

Laten we hopen dat de lente rustig opstart, na de relatief koude start van het jaar. Laten we hopen op een lente vol mooie ontmoetingen in de wijk, bij gezellige activiteiten en interessante initiatieven.

Heb je zelf een goed idee, deel dat dan met anderen. Niet alles hoeft op de (tot nu toe) gebruikelijke manier georganiseerd te worden. En wie weet wat jouw idee voort kan brengen?!

Hopelijk kan deze editie van Veldwerk je inspireren.

We wensen je veel leesplezier tot ziens in de wijk,

de redactie

Veldwerk is in 2015 opgericht vanuit Kempenhaeghe, met als primair doel het verbinden van alle bewoners en bezoekers van onze wijk, zoveel mogelijk in contact met de rest van Sterksel.

De wijkkrant wordt in principe viermaal per jaar gemaakt door een redactie van enthousiaste cliënten van Kempenhaeghe en de andere bewoners van Kloostervelden met de wijkcoach.

Iedere editie wordt geprint, gevouwen en geniet door de medewerkers van De Boelakkers, de repro van Kempenhaeghe in Heeze.

Veldwerk wordt door vrijwilligers deur aan deur verspreid op Kloostervelden.

Aangezien de papieren versie van de wijkkrant het belangrijkste communicatiekanaal van de wijk is, wordt hij ook bezorgd op adressen waar een NEE sticker op de brievenbus zit.

Enkele exemplaren worden neergelegd bij Recreouva, bij De Dorpswinkel en in De Huiskamer in Dorpshuis Valentijn in het dorp.

Sterksel.nu publiceert Veldwerk.

We zouden het hartstikke leuk vinden om ook jouw artikel, verhaal, foto of tekening te delen in deze krant, dus heb je een idee, laat het ons weten!

Het staat iedereen vrij, binnen de grenzen van de wet, zijn of haar mening te uiten. Aangezien de redactie verantwoordelijk is voor de inhoud van Veldwerk, zal zij per inzending bepalen of deze geplaatst wordt en/of Veldwerk hiervoor het juiste medium is. Hierbij wordt o.a. gelet op onderwerp, toon en taalgebruik. Beschuldigingen, aantijgingen, discriminatie, beledigingen etc. worden niet toegestaan.

Taal- en schrijffouten worden zoveel mogelijk hersteld.

We verheugen ons op ieders inzending. Alvast hartelijk dank!

Vriendelijke groeten,
Gerard, Ronald, Fokke, Eugenie, Marita,
Laura, Pauline, Brigitte, Simone en Nicole.

Wist je dat...

... Veldwerk-redactielid Fokke tijdens carnaval niet alleen in de Raad van Elf zat, maar dat hij ook als gastmuzikant heeft opgetreden?

... je de blonde paarden Henk en Bach uit elkaar kunt houden op basis van hun uiterlijk?

Eén van de twee is zichtbaar jeugdiger! Weet jij nu wie de jongste is? Laat het ons weten via bericht, foto, tekening of gedicht.

UIT DE WIJKRAAD

Activiteiten jaarkalender

Sinds ongeveer halverwege vorig jaar hebben twee leden van de wijkraad een aantal keren samen gezeten met De Broeders, o.a. om activiteiten op Kloostervelden beter op elkaar af te stemmen en om te onderzoeken hoe de brasserie in kan spelen op evenementen die in de wijk georganiseerd worden.

Het resultaat is een activiteiten jaarkalender waarmee we kunnen voorkomen dat er meerdere dingen tegelijk georganiseerd worden. Zo hadden wij het eerstvolgende wijkcafé gepland op 17 april maar omdat we zagen dat De Broeders dan een karaoke-avond op de planning hebben staan, hebben wij een nieuwe datum kunnen prikken. Dat is vrijdag 8 mei geworden. We hebben al leuke ideeën voor een gezellige avond! Meer details geven we jullie tegen die tijd.

Aftreden

Volgens de regels van de wijkraad treden leden na een periode lidmaatschap af. Vanwege deze afspraak heeft Herbert van Dijk de wijkraad begin dit jaar verlaten. We danken Herbert voor alles wat hij in zijn periode heeft gedaan voor de wijkraad en dus voor de wijk.

En zo is er weer ruimte voor een nieuw groepslid.

We zijn op zoek naar iemand die het leuk vindt om zich hard te maken voor Kloostervelden.

In het bijzonder zoeken we iemand die affiniteit heeft met infrastructuur, iemand die o.a. op die manier de belangen van onze wijk wil behartigen.

Lopende zaken

- We hebben contact met de makelaars in de omgeving gezocht over het belang van hun kennis van onze inclusieve wijk. We willen graag dat nieuwe bewoners daarover beter geïnformeerd worden.
- In 2025 is er makelaar rondgeleid door de wijk en deze heeft van ons een folder ontvangen, die aan zijn informatiepakket voor potentiële kopers wordt toegevoegd. In onze folder wordt duidelijk gemaakt hoe onze wijk zich onderscheidt van andere wijken.
- De locatie van de bushalte is zonder overleg met Kempenhaeghe gewijzigd. We zijn in gesprek met de dorpsraad en we onderzoeken de mogelijkheden om een betere en veiligere plaats voor de halte te krijgen.
- Volgend jaar bestaat Kempenhaeghe 100 jaar en er zijn plannen om o.a. een tentoonstelling te gaan maken. Dit zou dan een samenwerking van Galerie Kempro met de Werkgroep Historie Kloostervelden kunnen worden.
- We doen mee aan een onderzoek van de gemeente om historisch (inclusief groen) erfgoed in beeld te brengen.

Welkom
bij het
WIJKCAFÉ
vrijdag 8 mei 2026
om 19.30 uur in de brasserie
tot dan!

WIJKCOACH

D oor al die paden raak je haast van het padje...

De wegen op Kloostervelden lijken in eerste aanblik overzichtelijk, maar in de praktijk leiden de verschillende paden, wegen en verkeersregels in de wijk tot enige onduidelijkheid en verwarring. Ik hoop met dit stukje tekst iets bij te kunnen dragen aan meer duidelijkheid.

Op Kloostervelden is de auto te gast, voetgangers mogen in principe op alle wegen en paden lopen. Dit is wellicht voor de veiligheid van de voetganger niet overal wenselijk, maar voor alle automobilisten is het wel goed te weten dat een voetganger ook gebruik mag maken van de weg.

Er zijn echter ook enkele (extra) wandelpaden:

- Aan de Spechtenlaan en het Dokter Ruttenpark zijn wandelpaden aanwezig. Deze zijn gerealiseerd om ervoor te zorgen dat alle locaties in de wijk veilig te bereiken zijn voor alle wijkbewoners; in het bijzonder de bewoners van Kempenhaeghe.
- Er is een rood pad dat door de gehele wijk loopt: het Bomerpad. Dit pad is vernoemd naar Ike Bomer, een groot voorvechter van deze mooie wijk. Het Bomerpad is een wandelpad dat alle woningen van Kempenhaeghe aandoet. Het heeft een rode kleur omdat het hiermee herkenbaar is. En dit pad is bedacht zodat bewoners van Kempenhaeghe - via het volgen van dit pad - altijd weer de weg naar huis kunnen vinden.

Het Bomerpad kan echter ook voor verwarring zorgen, omdat het de kleur heeft van veel fietspaden in Nederland. Op Kloostervelden is het echter wenselijk dat fietsers gebruik maken van de wegen en niet bovenstaande paden. Niet omdat gebruik van deze paden niet is toegestaan voor fietsers, maar omdat dit veiliger is voor andere weggebruikers.

Hopelijk heeft u met deze korte toelichting iets meer duidelijkheid over de bedoelingen van de verschillende paden, wegen en regels in de wijk.

Graag tot ziens - op een van de paden -

op Kloostervelden!

kuilders@kempenhaeghe.nl

📞 06 - 83 - 524 257

Werkdagen:
maandag, dinsdag (BuroMEGA),
donderdag

VRIJWILLIGERS

M aak jij als maatje het verschil?

Heb jij een warm hart, wat tijd over en wil je écht iets betekenen voor een ander?

Dan zijn wij op zoek naar jou!

Als maatje heb je impact. Je biedt gezelschap, helpt iemand op weg of onderneemt samen iets leuks. Soms is een kop koffie al genoeg om iemands dag te maken. Je hoeft geen professional te zijn - jouw tijd, aandacht en oprechte interesse zijn wat telt.

Wat ga je doen?

Op regelmatige basis afspreken met jouw maatje. Alles is bespreekbaar: doordeweeks, in het weekend, één keer per maand of vaker.

Samen iets ondernemen om de sociale leefwereld van onze bewoners te vergroten of te behouden. Een vertrouwensband opbouwen waardoor iemand zich gezien voelt.

Wat kun je samen ondernemen?

Onze bewoners zijn jong en oud en hebben uiteenlopende interesses. Daarom kijken we altijd samen wat bij jou past. Denk bijvoorbeeld aan:

- 🚶🚲 wandelen of fietsen
- 🎲 spelletjes spelen of puzzelen
- ☕ gezellig kletsen met een kop koffie
- 🎨 creatief bezig zijn, muziek maken of een uitje

Wat krijg jij ervoor terug?

Naast het gevoel dat je écht iets betekent voor een ander, laat Kempenhaeghe graag merken dat we onze vrijwilligers waarderen. Je ontvangt onder andere:

- een eindejaarspakket
- een reiskostenvergoeding
- de mogelijkheid om deel te nemen aan de personeelsvereniging
- toegang tot cursussen en workshops
- een kaartje op je verjaardag

Nieuwsgierig geworden?

Neem dan contact op via:

✉ vrijwilligersvacature@kempenhaeghe.nl

☎ 06-13325079 / 06-83524991

Vrijwilligerswerk is vrijwillig maar niet geheel vrijblijvend. Van vrijwilligers vragen we een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) bij de start van het vrijwilligerswerk.

Carlijn Ceelen
Adviseur Vrijwillige Inzet

📞 06 - 83 - 524 257

Werkdagen:
maandag, dinsdagochtend,
donderdag

WERKGROEP HISTORIE

Website www.historiekloostervelden.nl 1 jaar online

Op 8 januari 2025 ging de website van start.

Na een voorzichtig begin kon in de loop van het jaar heel wat content op de site worden geplaatst.

Op de website staan 3 thema's centraal: 'actuele informatie', 'verhalen en beelden' en 'historie van gebouwen en objecten'. Alleen al aan het thema 'Verhalen en beelden' werden in totaal 20 pagina's toegevoegd. Zo werden aan het sub-thema 'Het verhaal van het kwartaal' vier verhalen met bijbehorend beeldmateriaal gepubliceerd van personen die op Providentia hebben gewoond of gewerkt.

Het is een van de hoofddoelen van de werkgroep Historie om, juist met deze verhalen van mensen, de geschiedenis van onze wijk een beetje tot leven te brengen. We kunnen met dit sub-thema nog wel een tijdje vooruit, want er liggen nog meerdere exemplaren klaar om gepubliceerd te worden en verhalenvangers Nicole en Simone zijn op jacht naar nieuwe verhalen.

Nieuwe items in 2026

Bij het thema 'Het verhaal van het kwartaal' staat sinds 1 januari het levensverhaal van Frits de Louw die op Providentia op de boerderij werkte van 1957 tot 1982. Het was de tijd dat de boerderij vanwege de zelfvoorzienendheid nog volop als bedrijf gerund werd en de toenmalige patiënten mee moesten werken met het vele werk dat gedaan moest worden.

Op 1 april volgt het oorlogsverhaal van Riet(je) van de Ven uit Geldrop. In een latere editie van Veldwerk zal worden vermeld welke levensverhalen in het 3e en 4e kwartaal online gaan.

Het is de bedoeling dat aan het thema 'historie van gebouwen en objecten' in dit jaar de historie van één, mogelijk twee gebouwen / objecten op Kloostervelden worden toegevoegd.

Als je op de hoogte wilt blijven van de plaatsing van nieuwe content op de website, meld je dan aan als lid van de groep 'Historie' in de community-app van Kloostervelden.

Reacties

Er komen op e-mailadres historiekloostervelden@gmail.com af en toe reacties binnen op de content van de website. Onlangs stuurde een vrouw uit Sterksel als reactie op een van de levensverhalen, een bericht van slechts drie woorden: 'Wan moi verhaal'. Kortere en bondigere kan het niet.

Nieuws over schuilbunker van Kloostervelden

Dat er op het terrein van Kloostervelden, onder het grasveld aan de westkant van het klooster, de restanten liggen van een schuilbunker, mag als bekend worden verondersteld. Medio vorig jaar hebben we een tijdelijk informatiebord over de bunker bevestigd aan de zijkant van de vogeltoren ter plekke.

Wellicht iets minder bekend is het feit dat er in Nederland in de Tweede Wereldoorlog twee van dit type schuilbunkers zijn gebouwd. Het tweede exemplaar, dat nog volledig in tact is, ligt bij de Abdij van Lilbosch in Echt en wordt beheerd door de stichting 'Op vleugels der Vrijheid'.

Op de website van Historie is al de nodige informatie te vinden over de schuilbunker. Scan hiervoor deze QR-code.

Project

Er is nu een begin gemaakt met het ontsluiten van het verhaal van de bunker. We willen echter meer, omdat het nog steeds lastig is om je een goed beeld te vormen: wat was die bunker voor een bouwwerk? Hoe zag hij er precies uit, zowel binnen als buiten? Waartegen was de bunker bestand? Hoeveel mensen konden erin schuilen? Et cetera. Uit verschillende papieren en digitale bronnen konden we belangrijke informatie ophalen die antwoorden op deze vragen biedt, maar wat zouden we nog meer kunnen doen? Kunnen we de schuilbunker op een of andere manier toch 'zichtbaar' maken?

De werkgroep Historie besloot om een projectgroep in te stellen, met deze opdracht als projectdoelstelling. De projectgroep is intussen samengesteld en bestaat uit de volgende personen: Peter van Meijl is projectleider, Eric Maas neemt namens de werkgroep Historie deel. Contactpersonen en adviseurs: Frank van de Kerkhof, namens de facilitaire afdeling van Kempenhaeghe, Peter Geurts, namens de groendienst en Loet van Eijndhoven, beroepsfotograaf.

Wij hebben goed contact met onze Limburgse collega's uit Echt en de projectgroep mag dit voorjaar in de daar gelegen schuilbunker een (documentaire) opname gaan maken. Een van onze collega's daar, Martien van Bedijk, zal een virtuele rondleiding door de bunker geven die door Loet wordt opgenomen en later ge-edit. Het tonen van de film zal op termijn een vast onderdeel worden tijdens rondleidingen op Kloostervelden.

Dit zijn de concrete plannen van de projectgroep:

1. De ligging van de bunker in het veld wordt opnieuw en beter/duurzamer gemarkeerd. Binnen de groendienst wordt daarvoor een plan uitgewerkt.
2. Er is één bunkerdeur bewaard gebleven en die zal in het veld een plek krijgen.
3. Er komt in het veld aan de westkant van de lange zijde van het klooster een nieuw en uitgebreid informatiebord.

4. Er wordt een professionele film gemaakt bij de Abdij van Lilbosch in de daar gelegen schuilbunker.
5. Op de website zal te zijner tijd middels een QR-code een preview van de in Echt gemaakte documentaire te zien zijn. In het klooster zullen voorzieningen worden getroffen om daar de volledige film te kunnen tonen.

Historische rondleiding op Kloostervelden

Twee nieuwe rondleiders

Paul van Stiphout en Peer de Louw hebben zich aangemeld om namens de werkgroep rondleidingen te verzorgen. Paul, die in de Houtduifstraat woont, werkt nog altijd in het onderwijs en heeft een grote belangstelling voor historie en de gepensioneerde Peer, wonende aan de Albertlaan, is vele jaren als chauffeur in dienst geweest van Kempenhaeghe en is een echte verhalenverteller. We zijn blij met hun komst en wensen ze veel plezier met dit mooie werk.

Rondleiding voor wijk- en dorpsbewoners

De meeste rondleidingen op Kloostervelden worden aangevraagd voor groepen, waarbij we een minimum van 10 en een maximum van 20 deelnemers hanteren. Soms krijgen we echter ook individuele aanvragen, bijvoorbeeld van iemand die nieuw op Kloostervelden is komen wonen.

We hebben nu enkele van deze individuele aanvragen, maar om een groep van minimaal 10 of maximaal 20 te vormen kunnen circa 15 belangstellende wijkbewoners of bewoners van het dorp zich nog aanmelden. Ook kinderen vanaf groep 7 mogen deelnemen. Er zijn geen kosten aan verbonden.

Tijdens de rondleiding die ongeveer anderhalf uur duurt, krijg je uitvoerig informatie over de bewogen, honderdjarige geschiedenis van deze bijzondere plek waarop Kloostervelden is ontstaan. Je hoort en beleeft verhalen over het klooster, de kelder, de kapel, de toren, het kerkhof, et cetera.

Aanmelden kan door een bericht te mailen naar historiekloostervelden@gmail.com.

Wanneer er minimaal 10 en maximaal 15 nieuwe aanmeldingen zijn, gaan we de rondleiding organiseren.

De exacte datum volgt dus later, maar je kunt ervan uitgaan dat de tour zal plaatsvinden op een zaterdagmiddag.

Komen er op deze oproep erg veel aanmeldingen binnen dan organiseren we op een later moment nog een tweede rondleiding.

WERKGROEP WIJKKRANT

De redactie van Veldwerk is een gezellig clubje mensen, dat met veel plezier en enthousiasme iedere derde donderdagavond van de maand samen komt.

In het laatste jaar zijn drie redactieleden gestopt, omdat zij naast de redactie nog allerlei andere toffe bezigheden hebben én omdat iedere dag slechts 24 uur bevat.

Gelukkig schrijft Marita nog het vaste artikel 'Op pad met Ronald' en gelukkig is Brigitte gestart. Maar zonder Alina en Laura, die we hier nogmaals danken voor al hun artikelen, gezelligheid en energie, zijn we nu toch écht heel hard op zoek naar een nieuwe en vaste schrijver. Hiernaast zie je waar we precies naar op zoek zijn.

DUS:

schroom niet en bel of mail ons (op het bekende adres: redactie.veldwerk@gmail.com), we zien naar je uit!

VELDWERK ZOEKT VERHALENVERTELLER

Vind jij het leuk om verhalen bij ons in de wijk te ontdekken en vast te leggen?

Wij zijn op zoek naar iemand die graag en zelfstandig mooie verhalen kan vertellen over de wijk. Over de mensen, dieren en omstandigheden die het zo bijzonder maken om op Kloostervelden te wonen.

Wij bieden een gezellig team en een mooie krant en we verheugen ons op jouw eigen inbreng en initiatief.

En wil/kun je eenmalig een stuk aanleveren dan zijn we daar ook erg blij mee.

Tot snel?

BRIEF VAN FOKKE

uit Fokke's archief

VOOR SINT GROETJES FOKKE 2025
JE BEN MIJN VRIEND VAN FOKKE
HIJ VINDEN HET VIJN DAT WEL
BENT IN NEDERLAND KOMEN
WAT IS HET OM DIE MENSEN
HIJ KOMEN MET SINT EN PIET
PROVI BUSTAT IN HET DENKEN
KLOOSTEVELDEN AL IS 2027 .
100 JAR DAT MOETEN WE OM
VIEREN WAT WIJ AL MAAL BET
HIJ MET ANJA EN TESSY DIE
IS VAN HELEMAAL OP IS HET
WAT VER WERK KOMEN BIJ
DE WIJ KRANT IS WEL VAN
WIJ ZAL AAN JOUW DENKEN
ZAL SGOEN ZETEN AL DAT TE
WILEN BIJ IN JUNI IS TUIN FEEST
BIJ FOKKE KAN HIJ EEN MUTSJE
EINDE VAN DEZE BRIEF VAN FOKKE.

VOOR JAS

GROTJES VAN FOKKE 2025
JE BEN MIJN VRIEND VAN FOKKE .
HIJ WEL ONS MOETEN MISEN
WILLEN VRAGEN JASMIJN KOM
NOG EEN KEER OP KOFFIE ZAL
HELEN VAN ZWALUSTRAAT IS
PERSONEL DIE MOETEN AAN .
OF MET BWONERS VAN ONS .
BESTEN JASMIJN WAS VIJN .
ONS VER SORGEN MAKEN MAG
HET IS HELENMAL JAMER DAT
HIJ HEPT VAN ONS KOMEN WERKEN
EINDEN VAN GROETJES VAN FOKKE

DE BEWONERSRAAD VAN KEMPENHAEGHE

Vier keer per jaar komt de bewonersraad samen. Een vertegenwoordiging van bewoners van Kempenhaeghe (Kloostervelden én buitenhuizen) bespreekt wat hen bezighoudt. Bij ieder overleg komt een gast om een bepaald onderwerp toe te lichten.

De eerste spreker van 2026 was Paul, die leraar maatschappijkunde is. Naar aanleiding van de aankomende gemeenteraadsverkiezingen kwam hij uitleg geven over politiek. Wat is politiek eigenlijk? En voor wie is het belangrijk? Door zijn verhalen en vragen ontstond een levendig gesprek, waaruit geleerd is dat eigenlijk iedereen met politiek in aanraking komt en dat alle deelnemers er al behoorlijk wat over weten. Meer dan ze vooraf dachten.

Er was nog een gast aanwezig: Hans, wiens zoon binnen Kempenhaeghe woont. Hans is lid van de cliëntenraad en hij was nieuwsgierig welke zaken in de bewonersraad worden besproken. Omdat hij ook lid van een politieke partij is, sprak het onderwerp voor deze bijeenkomst hem echt aan.

Tijdens de rondvraag mag iedereen vragen stellen en worden algemene dingen besproken. Zo gaat iemand burgemeester Heldens per brief uitnodigen om een keer de gast te zijn bij de bewonersraad, o.a. om te bespreken of er op Kloostervelden een stemlokaal kan komen en hoe mensen met een beperking mee kunnen doen aan verkiezingen. Iemand anders vraagt zich af, waarom niet iedereen hem groet in de wijk, wanneer hij buiten wandelt, terwijl hij wel altijd iedereen gedag zegt. Meerdere bewoners maken zich grote zorgen over automobilisten die veel te hard rijden op Kloostervelden. Erg gevaarlijk vinden zij, niet alleen voor henzelf, maar ook voor anderen.

e-LEARNING: EPILEPSIE

In deze korte kennismaking met epilepsie krijg je informatie over wat het is en hoe je het kunt herkennen. De oorzaken van epilepsie komen aan bod en je krijgt belangrijke informatie over wat je kunt doen wanneer een bewoner een epileptische aanval krijgt.

Scan en leer!

DE KLOOSTERTUINEN

Iedere editie van Veldwerk zal dit jaar een vrijwilliger uit één van de Kloostertuinen aan het woord komen. Agnes trapt af in het voedselbos.

Zaterdag 7 februari, de eerste zaterdag van de maand en dat betekent dat ik mijn laarzen aantrek en met emmer en tuingereedschap naar het voedselbos wandel.

Bij de picknicktafel verzamelen zich al verschillende mensen uit Kloostervelden, maar ook uit andere delen van Sterksel en zelfs uit Someren. Iedere eerste zaterdag van de maand komen we samen om van 13.30 tot 15.30 uur in het voedselbos te werken.

Vandaag zijn we met een flinke groep en dat komt goed uit want er is heel wat werk dat gedaan kan worden:

- Mest kruien,
- Houtsnipper-paden maken,
- We hebben een informatiezuil gekregen en die moet geplaatst worden,
- Vogelkers weghalen zodat er lucht en licht komt voor de jonge aanplant,
- Schapenwol ingraven als voeding en waterbuffer voor de jonge aanplant.

Na een uurtje nemen we altijd even een pauze met een lekkere kop thee/koffie en deze keer een plaattaart met kweepeer van de eerste oogst die we afgelopen jaar hadden!

Ik vind het elke keer weer leuk om mee te helpen. Het werk is heel afwisselend en lekker 'stoer'. Niet te precies en fijntjes, maar flink aanpakken en voor ieder wat wils. Fijn twee uurtjes in de natuur. En natuurlijk de gezelligheid en de verschillende mensen die ik zo al heb leren kennen.

Ben jij ook een tuin-/natuurliefhebber en houd je van aanpakken? Iedereen is welkom om mee te doen (of kom gewoon een keer langs voor een praatje, dat vinden we ook leuk).

Iedere eerste zaterdag van de maand van 13.30-15.30 uur werken we met elkaar in het voedselbos.

groetjes, Agnes

Kloostervelden

SAMEN KOKEN

SAMEN PRATEN

SAMEN ETEN

WAT IS HET IDEE?

Een groep vrijwilligers gaat een maaltijd bereiden (voorgerecht, hoofdgerecht en nagerecht).

Dit in samenwerking met bewoners van Kempenhaeghe.

Iedereen die wil komen eten, kan voor een klein bedrag aanschuiven.

**HOU JE
VAN KOKEN?**

**KOOK DAN
MEE**

WAT WE ZOEKEN?

We zoeken mensen die blij worden van koken.

Daarnaast zoeken we ook mensen die het leuk vinden om te helpen bij het indekken van de tafels, het bedienen van de gasten en het opruimen van de vaat.

WIL JE HELPEN OF HEB JE VRAGEN? LAAT HET WETEN OP ONDERSTAANDE CONTACTGEGEVENS:

SIMONE KUILDER

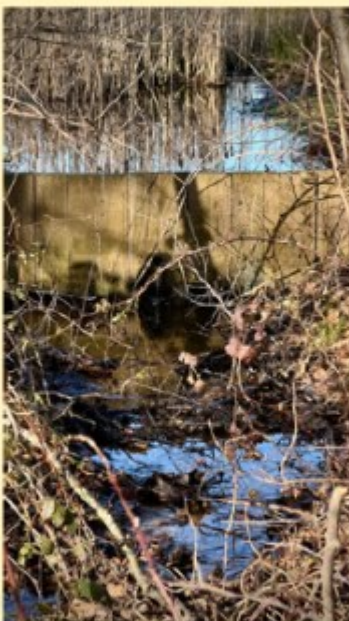
 0683524257

 kuilders@kempenhaeghe.nl

LOET AAN DE WANDEL

Zoals iedereen inmiddels wel weet is Loet fotograaf. Hij maakt veel foto's met behulp van zijn drones, maar hij hangt ook regelmatig de camera om zijn nek als hij zijn wandelschoenen aantrekt. Hij stuurde ons deze kleine serie met tekst.

Wat is het toch heerlijk om te wandelen in de bossen rondom Landgoed Kloostervelden. Vanuit huis stap je zó de natuur in en laat je je meevoeren door alles wat leeft en verandert. De natuur toont zich buigzaam en speels: spechten die gezamenlijk een boom bewonen, alsof de bomen met lange benen ondersteboven staan. Maar ze is ook teder en kwetsbaar, zoals het verval dat zichtbaar wordt in een berk waarvan de schors als een verband om de stam ligt, in een stille poging tot herstel. Gewoon genieten!

NICE OF MIET *you!*

In deze editie heb ik een gesprek met Karin Anemaat (60 jaar) en Ties de Louw (59 jaar). Karin komt van origine uit Apeldoorn en woont met haar man op Kloostervelden. Ties woont samen met zijn vrouw in de kern van Sterksel. Inmiddels woont hij al bijna heel zijn leven op Sterksel. Ik ontmoet hen beiden bij Karin. Het gesprek start over: hoe groot is de kloof tussen de kern van Sterksel en Kloostervelden?

Ties heeft warme herinneringen aan Kloostervelden. 'Het was altijd een heel mooi terrein. Toen de kinderen klein waren, gingen we vaak wandelen met de kinderwagen. We gingen bijvoorbeeld even kijken bij de boerderij.' Karin haakt in: 'Dat geloof ik meteen, want daar plukken we nu nog de vruchten van.' Ties vertelt dat hier vroeger de kindervakantieweek plaatsvond. 'Zowel wijzelf als de kinderen deden hier de hele week aan mee.'

Heel vroeger had je hier een zwembad, waar wij altijd in zwommen. 'Maar eigenlijk was het alleen bedoeld voor de kinderen van het personeel van Providentia' zegt hij.

Nog altijd is Ties regelmatig op Kloostervelden te vinden. Hij werkt voor Kempenhaeghe in de groenvoorziening. Voorheen werkte hij bij een groot pluimveebedrijf op de Turfven. 'Vroeger hadden ze daar ook een eigen eiersorteerbedrijf, waarvoor ze eieren bij anderen ophaalden. Wij sorteerden de eieren en pakten ze in voor de winkels. Daarna ben ik in de stallen van het pluimvee gaan werken. In totaal heb ik er bijna 37 jaar gewerkt.'

Dat hij nu in het groen werkt is een grote en positieve verandering. 'Mijn werk is nu veel relaxter. Vroeger moest het werk vaak af zijn voordat we naar huis gingen. Nu kan het schoffelen ook een dag wachten. Ik moet alleen iets verder fietsen, haha!' Op zaterdag werkt Ties regelmatig bij tuinder Paul Schrama. Omdat Ties er voor zijn werk altijd vroeg uit moet, hoeft hij nooit een wekker te zetten. 'Meestal ga ik er tussen 6 uur en 6.15 uur uit. En dan maakt het niet uit of we 's avonds ergens tot laat zijn geweest. Behalve met de carnaval, dan zet ik hem 's avonds wel, zeker als het dan laat wordt en ik er 's ochtends vroeg uit moet. Maar hij gaat nooit af, ik ben er altijd eerder uit.'

Karin is ook een ochtendmens. Zij start haar dag 's ochtends vaak met het uitlaten van de hond. Voordat ze de fiets opstapt, geniet ze nog even van een bakje koffie. 'Daar begint de dag goed mee. Even lekker rustig de dag beginnen', vertelt ze.

Karin is op Sterksel komen wonen toen zij en haar man op zoek waren naar een stukje grond. De dag nadat ze zijn gaan kijken, hebben ze direct actie ondernomen. Al snel bleek dat de mensen die om haar heen wonen bekenden te zijn. Zo wonen er een oude buurvrouw en een oud-collega bij haar in de straat.

Karin werkt als activiteitenbegeleidster in de ouderenzorg. 'Ik ben bezig met het uitrollen van inloopactiviteiten en stukje meerzorg individueel voor bewoners wat bij hun past. Ik word er blij van om samen uit te zoeken waar de ander blij van wordt.'

Ties vult aan: 'Vroeger had je nog een bejaarden-tehuis als tussenstop.'

Karin: 'Vroeger was je 65 en toen kon je al het bejaardenhuis in. Nu kan dat niet meer. Nu moet je 80 jaar of ouder zijn en een indicatie hebben. En dat is maar goed ook, want als je nog goed bent, dan hoef je daar niet te komen. De zorg is aan het veranderen, er wordt veel meer een beroep gedaan op mantelzorgers, innovatie en we hebben te maken met een tekort aan personeel. Het laatste stukje is tegenwoordig pas echt zorg. Wij zullen al dingen moeten gaan regelen voor onze oude dag.'

Ties vertelt dat zijn twee kinderen (24 en 28 jaar) gelukkig in de buurt wonen, maar die hebben ook een eigen leven. 'Ik ben de jongste van 10 en ons vader zei vroeger al: *Één ouwe ken beter voor 10 jong zorgen, dan 10 jong voor één ouwe*'.

Familie

Zijn familie woont sinds 1927 al op Sterksel. 'Mijn vader kende alle families en wist ieders achtergrond op te noemen en met wie men getrouwd was', vertelt Ties.

Met zijn grote familie, die veelal in de buurt woont, brengt Ties veel tijd door. 'We zijn allemaal op Sterksel blijven wonen. De kinderen groeiden op met elkaar. We gaan er regelmatig spontaan op de koffie en hebben veel verjaardagen.

Elk jaar houden we een nieuwjaarsreceptie. In totaal zijn we dan met 85-90 personen. En dan heb ik het dus alleen over mijn broers en zussen en achterneefjes en -nichtjes. Mijn broer heeft een stal ingericht als café waar iedereen, jong én oud, nieuwjaar komt wensen - dat vind ik het mooiste.'

De familie van Karin woont wat verder weg. Haar kinderen wonen in Hoofddorp en Eindhoven. Haar zussen wonen in Amersfoort en Duitsland. 'Wij hebben weleens een familiedag gehad, maar die moet dan wel écht gepland worden en er moet een locatie gehuurd worden. Want niemand van ons heeft zo'n grote stal, haha.

Er komt ook familie uit Zuid-Afrika over. We zijn dan met 60 personen, inclusief mijn neven en nichten. Mijn oudtantes hebben de sjoelbak en een lotto ingevoerd. Iedereen neemt wat te eten mee en een neef speelt wat muziek. Voor de kinderen organiseerde ik een spel en voor de volwassenen had ik een quiz gemaakt. Zo deed iedereen wat en was er voor iedereen wat te doen.'

Ties vult aan dat hij een leuke club vrienden heeft waar hij altijd mee naar de carnaval en kermis gaat. 'Omdat mijn familie in de buurt woont, kom ik ook tijdens de kermis verschillende takken van de familie tegen', zegt hij.

'Eigenlijk ook een soort familiedag!', grapt Karin.

Spontane dingen doen

De kloof tussen Sterksel en Kloostervelden blijkt in de praktijk niet groot. Wie meedoet en elkaar opzoekt, komt elkaar vanzelf tegen. Om verbinding te zoeken, sluiten Karin en haar man regelmatig aan bij activiteiten die op Sterksel georganiseerd worden. 'Als er iets georganiseerd wordt vanuit de Dorpsraad proberen we mee te praten met de stellingen. Ook ben ik eens met carnaval naar een Glitter & Glamour avond geweest.'

Om voor meer verbinding te zorgen, stelt Karin voor om de burgemeester vaker te laten wandelen en dan iedereen uitnodigen.

'Daar stond hij zelf ook van te kijken dat er zoveel mensen hier op af kwamen', zegt Ties. 'In Leende en Heeze kwamen er helemaal niet zoveel mensen op af.'

Ties vertelt dat hij zijn vader onlangs voor het eerst heeft meegenomen naar een tonpraatavond. 'Mijn schoonvader vertelde dat hij in 90 jaar nog nooit naar een tonpraatavond is geweest, omdat hij altijd zelf een kroeg had. Hij heeft nog nooit zo hard gelachen en gaat volgend jaar weer!'

Karin: 'Dat kan ik me voorstellen! Ik geniet er ook van als ik even niks moet, gewoon doen wat ik wil. We ondernemen nu spontane dingen in het weekend, bijvoorbeeld door even naar de markt in Weert of Valkenswaard te gaan, te wandelen, te fietsen of een dagje naar een museum te gaan. Echte afspraken staan wel in de agenda, maar er is altijd ruimte voor spontane dingen, zoals een onverwacht bezoek. Thuis vind ik het fijn om even te lezen.'

'Die spontane inloop is écht Brabants', vult Ties aan.

Karin: 'In Apeldoorn was dat er ook, maar toen zeiden we dat de deur los was.'

Ties: 'Spontaan gaan wij weleens naar een braderie. En thuis kan ik ook op de bank zitten en een serie kijken. Als ik vakantie heb, dan ga ik het liefst fietsen. Fiets op de auto en dan een paar dagen her en der fietsen in Nederland met mijn vrouw, zusters en zwagers. Of ik vul mijn tijd met klusjes thuis: een keer werken in de tuin of schilderen.'

Op of in Sterksel

Terug naar Sterksel. 'Sterksel is ontstaan doordat boeren uit allerlei provincies hier naartoe kwamen', weet Karin.

'In Leende is dat al gauw anders,' zegt Ties. 'Daar heb je dat het dorp bestaat uit allemaal hechte families.'

Karin: 'Maar dat vind ik juist zo mooi aan Sterksel, dat het ontstaan is uit allerlei mensen met verschillende achtergronden bij elkaar. Het maakt het heel open om te integreren. Die verschillende achtergronden vind je nog steeds in Kloostervelden.'

'Voor de leefbaarheid van Sterksel vind ik Kloostervelden een verrijking. Veel kinderen uit de wijk gaan in Sterksel naar school. Vroeger was Kloostervelden wel een heel mooi terrein, het is jammer dat dat nu is volgebouwd', gaat Ties verder. Hij vertelt dat 40 of 50 jaar geleden er in Sterksel helemaal niet gebouwd werd.

'Mensen moesten toen naar een ander dorp verhuizen, want ze konden toen hier niet aan een huis komen. Toen hebben ze heel wat personen weggejaagd, die op Sterksel hadden willen blijven.

De Schutboei was de eerste nieuwbouwwijk, vlak bij de Valentijn.'

'Overigens, ondanks dat ik vroeger ook *op* het Loo woonde bij Apeldoorn, lukt het mij niet om te zeggen dat ik *op* Sterksel woon', zegt Karin. Ties vertelt een geheugensteuntje: 'Ik zeg altijd: je woont *op* Sterksel en je wordt er *in* begraven.'

Een cadeautje om hier te wonen

Karin: 'Het samenwonen in één wijk met mensen van verschillende achtergronden maakt het heel kleurrijk. Ik vind het een cadeautje dat ik hier woon, een stuk grond heb kunnen kopen en er een huis op heb laten bouwen. Mijn achtertuin is bos. Waar vind je dat nu nog? Hier achter in het bos heb je een mooie doorkijklaan richting het Turfven, prachtig!'

Ties herkent dat geluk vanuit zijn woning.

'Thuis vind ik ook dat ik op een hele mooie plek woon, haha.' Ook wandelt hij graag bij het Bultven (het Elisaven) en achterlangs bij Schoorsveld. 'Als je daar helemaal achter doorloopt, dan kom je op de Vlaamseweg weer uit.'

Karin vult aan: 'Ik vind de Stoeijing ook mooi.'

Ties: 'Ja, maar daar waait het altijd, daar is het altijd koud, haha!'

Allebei genieten ze van de natuur. 'Het puttertje ken ik van een schilderij, maar hier zie ik ze vaak zitten op distelplanten. Ook in mijn achtertuin zit soms in één keer een buizerd. Geweldig!', vertelt Karin. Ze gaat verder: 'ik geniet ook van hoe de bewoners hier in de wijk bezig zijn bij Werk aan de Winkel of bij de boerderij. Regelmatig maak ik ook een praatje met ze tijdens het uitlaten van de hond. Fantastisch hoe iemand dan zo blij wordt als hij/zij even de hond mag aaien'.

Ties herkent dat: 'Sinds ik hier werk en bij De Broeders lunch, merk ik dat het hele spontane mensen zijn. Regelmatig zie ik ze alleen binnenkomen in het lunchrestaurant en dan vragen ze of ze bij ons mogen zitten. Mijn beeld is niet zozeer veranderd, maar wel dat het gewoon hele spontane mensen zijn.'

'Ik ben benieuwd of ik je ooit heb zien werken', zegt Karin. 'Maar de volgende keer dan zwaai ik even. Mij herken je aan mijn helm op een snelle fiets.'

Karin en Ties houden van spontane dingen. Volmondig zeiden ze 'Ja!' toen ik hen vroeg voor hun deelname. Houd jij nu ook van verrassingen én van een gezellig gesprek met iemand die je nog niet kent? Mail naar redactie.veldwerk@gmail.com en meld je aan voor deze rubriek.

BUURT CONTACT PERSONEN

OP KLOOSTERVELDEN

In het Veldwerk van winter 24/25 was er aandacht voor de buurtcontactpersonen in Sterksel. Ook op Kloostervelden is een aantal buurtcontactpersonen actief.

Wat doen de buurtcontactpersonen?

De Buurtcontactpersonen vormen hét sociale gezicht van Sterksel. Verdeeld over een aantal buurten zorgen circa 30 buurtcontactpersonen ervoor dat vanuit oprechte belangstelling en een open blik naar het dorp, niemand uit het oog wordt verloren.

Zij kunnen voor u dienen als aanspreekpunt bij vragen en om u verder op weg te helpen bij problemen. Afhankelijk van de situatie kan de buurtcontactpersoon u direct helpen, of anderszins doorverwijzen naar de juiste mensen en/of instellingen. Op deze manier zorgen we er met elkaar voor dat iedereen zich thuis en veilig kan voelen in Sterksel en omringd wordt door de gewenste aandacht.

Buurtcontactpersonen zijn vrijwilligers, die deze rol vervullen vanuit een oprechte belangstelling en met een open blik. Zo willen we er graag aan bijdragen dat u zich veilig en prettig thuis voelt in uw straat, in uw buurt, in het dorp.

Ook voor u is er een buurtcontactpersoon bij wie u terecht kunt, dus hebt u een vraag aarzel dan niet en neem gerust contact op.

Zorgnetwerk Sterksel

De buurtcontactpersonen staan in nauw contact met het zorgnetwerk van Sterksel. Het "Zorgnetwerk Sterksel" heeft tot doel waar nodig een brug te slaan tussen de Sterkselse mensen en professionele hulpverleners. Het zorgt er samen met de professionele zorgverleners voor dat de zorg in Sterksel voldoende ingevuld en geborgd wordt.

Bij de digitale versie van Veldwerk klik op onderstaande link voor meer informatie over buurtcontactpersonen en "Zorgnetwerk Sterksel" op de site van Sterksel.nu.

Informatie op Sterksel.nu

De buurtcontactpersonen op Kloostervelden:

Els Hendriksen	Zwaluwstraat 13
Nicole Hessels	Houtduifstraat 9
Elly Leenheer	Koolmeesstraat 11
Margret van Loon	Sparrenlaan 29
Peter van Meijl	Wilgendreef 5
Jacqueline Rietveld	Pimpelmeesstraat 26
Maria Geraerts	Kloostertuin 14
Bastienne Lugt	Spechtenlaan 1

VOOR DE KINDEREN

Ze verschijnen in het donker en verdwijnen als het licht wordt...
 Antwoord: sterren.
 vaars: ploomty

-sp h = l
 -sje kk = gg
 -n
 p = e

"Mam, jij hebt een paar grijze haren. Hoe komt dat?"
 "Dat komt doordat ik een ondeugend kindje heb."
 "Aha, nu snap ik waarom oma zo grijs is!"

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

Oplissing

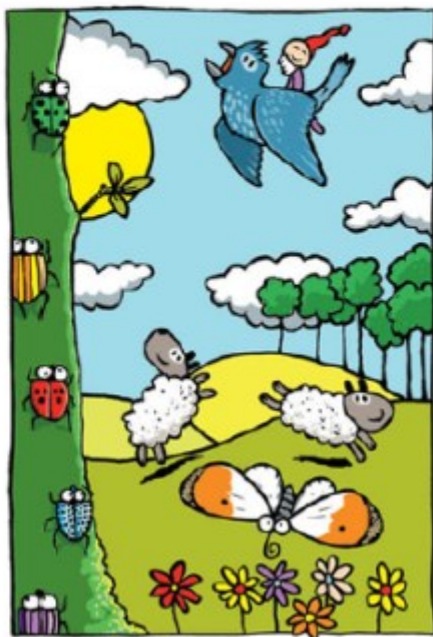
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

Zoek de 10 verschillen

Mama vraagt aan

Sien: "Wat wil je graag hebben, een broentje of een zusje?"

Sien: "Als het jou niet uitmaakt, heb ik liever een hond."

?

28

17

11

6

5

55

47

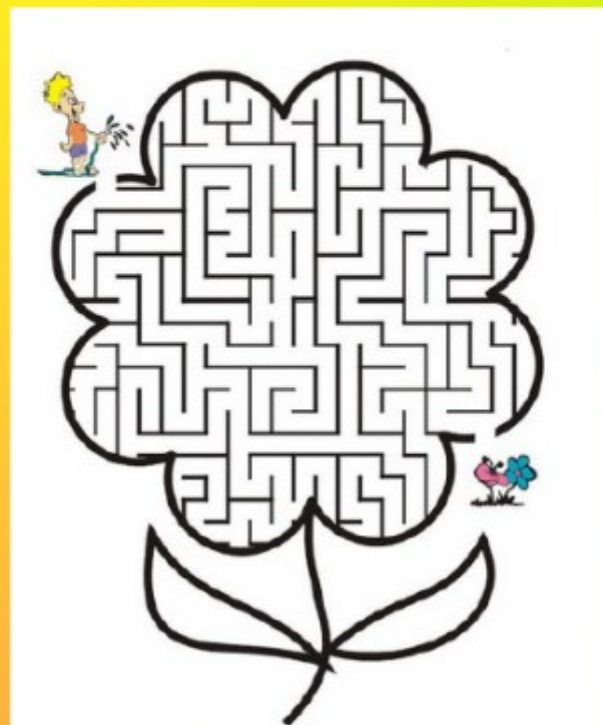
45

41

28

17

a. b. c. d. e. f.

	o	n
	e	n
	u	s
	a	s
	i	s

Hoe zwemmen 2 verliefde inktvissen?
Antwoord: arm-in-arm-in-arm-in-arm

Je valt erin met je ogen dicht!
Wat is dat?
Antwoord: slaapdoos

KINDEREN HEBBEN DE TOEKOMST

en daarom hebben we gesproken

met een kind uit de wijk om te kunnen leren van

hoe hij of zij denkt over de wereld. Laat het ons allen inspireren!!!

Hoe heet je en hoe oud ben je?
Ik ben Charlie en ik ben 9 jaar.

Waar zit je op school?
Ik zit op de Talentoren.

Wat zijn je hobby's?
Knutselen, hockey, met vriendinnen afspreken en tekenen.

Hoe vind je het om op Kloostervelden te wonen?
Ik vind het leuk om op straat te kunnen spelen zonder dat je iedere keer aan de kant moet voor een auto. En dat ik zelf naar vriendinnen kan fietsen.

Stel je zou iets mogen veranderen aan de wijk, wat zou je dan willen doen?
Een stuk kunstgras/pannakooi bij het speelveldje waar je goed op kunt voetballen, hockeyen of basketballen.

Ben je fan van iets of iemand? En waarom?
Benson Boone omdat hij mooie muziek maakt. En Youtubers Sophie en Maxime omdat ze grappige video's maken.

Weet je wat toekomst is en heb je daar een wens voor?
Ik hoop dat mijn tante weer snel beter wordt zodat we leuke dingen kunnen gaan doen. En dat ik met mijn vriendinnen leuke en grappige vlogs kan maken.

Heb je ook een wens voor de toekomst voor Nederland of voor de wereld?
Dat er vrede komt en dat iedereen gelijk is ook al zie je er anders uit. En dat we minder plastic gebruiken en minder bomen kappen voor het klimaat.

LEGOland! komt terug naar Kloostervelden

Na groot succes in 2025 én op veler verzoek gaan we ook dit jaar LEGOland! organiseren. Een nieuwe directeur (m/v) zal het stokje van grondlegger BOET overnemen. Wie? Dat is nog geheim :-)

Om het weer mogelijk te maken hebben we een tijdelijke werkgroep opgericht en we kunnen nog meer mensen gebruiken. Zowel in de voorbereiding als in de uitvoering hebben we weer enthousiaste vrijwilligers nodig.

Dus heb je zin om mee te helpen of ken je iemand bij wie dit perfect zou passen: LAAT HET ONS WETEN!!!

Meer weten?
Bel of mail Simone of Nicole
redactie.veldwerk@gmail.com

Zingeving & ethiek

een kijkje in de keuken bij de geestelijk verzorgers

L: Linda Evers (fulltime)

R: Renske van Lierop (werkt op di - wo - do)

Het is lente!

De kou gaat weg en alles buiten krijgt weer kleur. De bloemen in de tuin doen erg hun best. Ze groeien en bloeien precies zoals ze zijn. Een tulp probeert namelijk geen roos te zijn en een hyacint is niet jaloers op een narcis.

In de natuur lijkt dit allemaal zo makkelijk, maar wij mensen maken het onszelf best lastig. We kijken vaak naar wat anderen van ons vinden en trekken ons dat ook vaak aan. Er is een mooi verhaal dat dit uitlegt: 'Sterren en Stippen' van Max Lucado. In dat verhaal plakken de Nerflanders stickers op elkaar. Doe je iets knaps? Dan krijg je een gouden ster. Maak je een foutje? Dan krijg je een grijze stip. In het verhaal zit Wout onder de grijze stippen en is verdrietig. Hij denkt dat hij niets goed kan en niet goed genoeg is.

Maar dan leert Wout iets bijzonders: de stickers vallen er gewoon af als hij ze niet meer belangrijk vindt. Het maakt helemaal niet uit hoeveel sterren of stippen je hebt. Je bent al speciaal omdat je bent gemaakt zoals je bent. Je bent uniek!

De lente is een mooi moment om net als de bloemen te groeien. Heb je het gevoel dat je 'grijze stippen' hebt gekregen? Of ben je moe van het jagen naar 'gouden sterren'? Laat het deze lente lekker los. Je hoeft niet perfect te zijn om te mogen bloeien. Je mag gewoon jij zijn. Net als die tulp, roos, hyacint of narcis.

Lekker in je vel deze lente: Je bent uniek!

*De zon schijnt warm op je gezicht,
alles wordt weer fris en licht.
De grijze stippen gaan nu weg,
het maakt niet uit wat iemand zegt.*

*Je hoeft geen sterren te verdienen,
laat je eigen kleuren liever zien.
Net als een bloem
in het groene gras,
is het fijn
dat jij er gisteren ook al was.*

*Wees maar blij en wees maar vrij,
er is geen ander zoals jij!*

Een mooie lente gewenst!

Hartelijke groeten, Renske van Lierop en Linda Evers

Weet ons te vinden bij vragen of suggesties.
Je kunt ons bereiken via DienstGeestelijkeVerzorging@kempenhaeghe.nl

@PEN-STAARTJE

Toen we hier op Kloostervelden kwamen wonen had ik al gauw door dat ik mijn fobietje voor insecten de baas moest worden. Als je zo dicht op en in de natuur leeft dan is het onontkoombaar dat er insecten in je huis willen rondneuzen. Het bleek verbazend makkelijk om de knop om te zetten. Zeker het eerste jaar is een nieuw opgeleverd huis blijkbaar een eldorado voor insecten. Zonder angst zet ik nu de beestjes buiten terug in de natuur. Soms zoek ik zelfs in mijn insectenboek op, om wat voor beestje het gaat. Nooit gedacht van mezelf dat ik daar zoveel interesse voor zou krijgen. Het is ook eigenlijk onvermijdelijk om niet geïnteresseerd te raken in de natuur die letterlijk op de drempel van de voor- en achterdeur begint. Wat wonen we toch mooi. Buiten ben ik ook veel makkelijker en minder angstig geworden voor bijvoorbeeld bijen en wespen. Ik zit gerust buiten te eten met de zoemende bijen op nog geen meter afstand bij me vandaan. Waarom zou ik bang zijn dat ze naar me toe komen of naar het eten en drinken? Ze hebben het veel te druk met al die mooie bloeiende bloemen in de tuin. Als ik in het zonnetje een boek zit te lezen gebeurt het me meer dan eens dat ik wegdoezel door het gezoem van alle insecten. Ik kan ook heel blij worden van de grote diversiteit aan ulinders, libellen en vogels. Wat mijn dag helemaal top maakt zijn natuurlijk de reeën die hier zo rustig kunnen rondlopen en grazen op de vele stukken groen in en rond de wijk. Inherent aan het buiten wonen zijn natuurlijk ook de ongewenste dieren als muizen die (gelukkig) buitenshuis veel voorkomen en de mollen die hun aanwezigheid verraden door de vele molshopen in het veld. Jammer genoeg heeft de mol ook onze tuin ontdekt en is het iedere ochtend een onaangename verrassing om te zien hoeveel molshopen erbij zijn gekomen. Tsjaa... ook dat is het leven in de natuur. Ik weet niet Wie de mol is maar wel wáár die is op dit moment. Zucht. Tot het volgende @pen-staartje.

IN 'T ZONNETJE

Agnes

De groep die vorige keer in deze rubriek in het zonnetje werd gezet mocht iemand uit de wijk nomineren om in het zonnetje te worden gezet.

Op deze manier komen er mensen in beeld die ik, als interviewer en jullie als lezer, misschien nog niet kennen maar zo wel een beetje leren kennen.

Deze keer wordt Agnes in het zonnetje gezet.

Het welkom is warm, eigenlijk is Agnes zelf al een zonnetje. Tijdens het interview vertelt ze met passie en vol enthousiasme over haar praktijk.

Zij heeft haar coachingpraktijk Spelend Leven hier op Kloostervelden opgezet net nadat ze hier kwam wonen en na de coronaperiode.

Agnes stelt iedere 3e woensdagochtend van de maand haar atelier open voor mensen die zichzelf willen ontdekken via creatief bezig zijn. Agnes is een verbinder en een open iemand die graag luistert naar mensen maar ze zeer zeker ook hoort en waar nodig verder helpt.

Zo geeft ze workshops en individuele coaching en heeft ze twee opeenvolgende groepsprogramma's te bieden.

Tijdens het Atelier Café is het doel om je met jezelf en met elkaar te verbinden op een creatieve manier.

In het gezellig ingerichte atelier zorgt Agnes voor een ontspannen ontmoeting en beleving van dat wat een mens bezig houdt.

Door op een creatieve manier met veel verschillende materialen bezig te zijn ontstaan er mooie kunstwerken en gesprekken. Het gaat niet zozeer om het eindresultaat als meer om de weg er naar toe, de ontdekkingsreis.

Agnes vindt het heel leuk dat ze in het zonnetje wordt gezet. Het Atelier Café was voor haar dé manier om in deze betrekkelijk nieuwe wijk mensen te leren kennen. Ze vindt het fijn om met mensen te werken en geniet als deelnemers op een ontspannen manier bezig zijn met de eigen ontwikkeling. "Het is fijn te zien dat mensen al doende vanuit hun hoofd in hun gevoel raken en zich verbinden met zichzelf en met elkaar."

Deelname aan het Atelier Café is gratis. Houd de whatsapp community: "activiteiten" (of Facebook en/of Instagram) in de gaten en maak kennis met Agnes die hier in Veldwerk in het zonnetje is gezet.

Weten wie Agnes heeft genomineerd voor de volgende "In het Zonnetje"? Lees het de volgende keer in Veldwerk.

OP PAD MET RONALD

In deze rubriek laat Kempenhaeghe bewoner en redactielid van de wijkkrant, Ronald van Dijk, ons zien wat hij zoal doet buiten de deur van zijn appartement.

Dit is Ronald zijn medaille van dit jaar.

Carnaval: Veel Brabanders houden ervan en dat geldt ook voor Ronald. Op de zondagmiddag heeft Jolanda van de Kempenhaeghe afdeling Vrije Tijd samen met een aantal begeleiders en vrijwilligers een feestje georganiseerd voor de bewoners van de zorgwoningen in onze wijk.

Bij de ingang van de zaal Zaligheid van De Broeders zit gastvrouw Maria om iedereen welkom te heten en een helpende hand te bieden. Voor het podium staat zanger Wiljan van Gerwen achter zijn keyboard het ene gezellige carnavalslied na het andere te zingen.

“Ronald zit helemaal vooraan”, zegt Ronalds maatje Gerard meteen als hij me ziet. Mooi! Op zoek naar Ronald dus. Hij zit inderdaad op de stoel het dichtst bij Wiljan in een prachtig pak, want hij zit in de Raad van Elf samen met andere bewoners van de Spechtenlaan.

Ze hebben allemaal een medaille om waarop “Prins Dick d'n 2” staat. Dick is Prins Carnaval dit jaar.

Al snel zet Wiljan een medley van carnavalsliedjes in en ontstaat een lange polonaise. Iedereen die mee wil doen krijgt de gelegenheid om aan te sluiten met of zonder rolstoel of rollator. Ik herken een paar wijkbewoners die als vrijwilliger een rolstoel duwen of een bewoner aan de hand houden. De vrijwilligers gaan onvermoeibaar door met aanstekelijk swingen.

Ronald heeft er met de Raad van Elf al heel wat rondjes polonaise op zitten als hij even pauze neemt. Het is natuurlijk ook heel leuk om te kijken naar de outfits en capriolen van de mensen in de polonaise. Er zijn een paar mooi geschminkte meisjes en zelfs een hondje in carnavalskostuum in de feestzaal gearriveerd.

Wiljan kent veel van de bewoners en betreft hen bij het maken van een goede sfeer. Erik krijgt van hem een trompet aangereikt om de trompetsolo in “Daar bij de waterkant” ten gehore te brengen. Erik vindt het prachtig en wij natuurlijk ook.

Voor ons redactielid Fokke wordt een trommel en 2 trommelstokjes tevoorschijn gehaald en Fokke ondersteunt Wiljan met zijn slagwerk. Ik sta er versteld van hoe goed hij het ritme steeds oppakt en aanhoudt.

Bij het liedje “Hé, ga de mee. 't Is nie koud”, zingt Ronald uit volle borst: “Ut is WEL koud”.

Teun draagt bij aan de feestvreugde door liedjes aan te vragen bij Wiljan, zoals “Honkie Tonkie Pianissie” en “Mooi was die tijd” en ze allemaal lekker mee te zingen.

Na de koffie en thee kan er frisdrank of een alcoholvrij biertje worden gedronken en gaan de bitterballen rond. De polonaise liedjes worden afgewisseld met wat rustigere muziek om weer even uit te blazen. De perfecte mix voor een heel gezellige carnavalsmiddag.

HOE BEN JE HIER BELAND?

Op bezoek bij Daya en Max

Even zoeken naar de juiste bel bij de Kloostertuin, maar na een telefoonje doet Daya open en ontmoet ik Max in hun appartement.

Waar komen jullie vandaan en hoe zijn jullie hier beland?

Max: "Ik kom oorspronkelijk uit Sterksel en na 2 à 3 jaar zijn we naar Heeze verhuisd, omdat mijn ouders daar een kroeg zijn begonnen. Ik ben uiteindelijk hier weer teruggekomen omdat dit appartement op mijn pad kwam".

Daya: "Ik kom uit Veldhoven, daar heb ik heel mijn leven gewoond. Toen ik een relatie kreeg met Max ben ik hier op Sterksel gaan wonen. Heeze kende ik al wel, omdat ik daar een vriendengroep had vanuit de middelbare school in Eindhoven. We wonen hier nu sinds begin juni vorig jaar".

Max: "Ja het heeft best een tijdje leeggestaan".

Wat waren jullie verwachtingen en zijn deze ook uitgekomen?

Max: "Ik kwam in eerste instantie het huis zomaar tegen, zonder er eigenlijk over nagedacht te hebben om op mezelf gaan wonen. Het leek de uitgelezen kans om uit huis te gaan. Het is een mooie omgeving, die ik eigenlijk nog niet zo goed kende, want vanuit Heeze rij je er zo voorbij. Maar toen ik ging kijken was ik direct heel enthousiast en gelukkig werd ik ingeloot en heb ik het kunnen kopen. Ik dacht dat ik misschien de basisbehoeften, die er in Heeze wel zijn, zou gaan missen, maar dat valt eigenlijk heel erg mee. We missen hier eigenlijk helemaal niks".

Daya: "Ik had niet echt een duidelijke verwachting, ik wilde gewoon weg van waar ik voorheen woonde. Als ik al verwachtingen zou hebben gehad, dan zijn die allemaal ruimschoots overtroffen, omdat hier wonen helemaal aansluit bij wie ik ben. De rust, lekker in de natuur, ik zou nooit kiezen voor een drukke stad".

Max: "Als ik iets toch zou moeten noemen van wat ik mis, dan is het het OV. Als de buurtbus een uurtje eerder zou rijden dan zou ik met het OV naar mijn werk kunnen. Nu ga ik met de auto. Ik werk bij defensie op vliegbasis Eindhoven waar ik onderhoud doe om toestellen luchtwaardig te houden."

Daya: "Ik heb een eigen massage praktijk en sinds afgelopen september werk ik zelfstandig. Daarvoor deed ik vijf jaar lang het werk met het oog op wellness. Ik doe het werk heel graag en ik geniet van de vrijheid die ik heb door voor mezelf te werken. Dit jaar ben ik begonnen aan een 3-jarige opleiding tot massagetherapeut, om meer klachtgericht te gaan werken. Dat gaat me echt de verdieping geven die ik zoek. Ik werk nu nog vanuit Veldhoven en ik zou het liefste hier vanuit Kloostervelden gaan behandelen, maar ik heb nog geen goede ruimte gevonden en ga me nu eerst op de studie focussen".

Max: "Uiteindelijk zouden we graag een stap willen maken van een appartement naar een huis met een tuin, waar we een kleine ruimte in kunnen richten als praktijk, lange termijn denken haha. We zijn allebei nog aan het studeren. We wonen pas net hier en willen daar ook volop van genieten".

Hoe kwam je erop om te masseren?

Daya: "Op m'n 19de ben ik naar een jongerenkamp geweest in Italië in een Japanse dojo. Een kamp met lange wandelingen, vroeg opstaan, veel bewegen en ook shihatsu massage, dat ging over één op één behandelen. Dat vond ik zo inspirerend en fijn, de aandacht die je dan voor elkaar hebt. Aanraken kan heel helend zijn. Dat is wat ik in mijn werk wil laten voelen. Ik doe zelf geen shihatsu, maar met energiepunten werken, die verbonden zijn met organen die je kunt stimuleren of kalmeren, dat was voor mij echt het begin van m'n massageverhaal".

En was wonen op het terrein van Kempenhaeghe een bewuste keuze?

Max: "Wij wisten dat eigenlijk niet en we merken er ook nog niet zo veel van. Wel fijn dat het een dorpserv is en er lekker langzaam gereden wordt".

Daya: "Wat mij vooral opvalt is dat er zoveel georganiseerd wordt in de wijk. Echt hele leuke dingen, zoals laatst de creatieve ochtend bij Agnes.

Ook zag ik een appje voorbij komen dat je mee kunt werken in de tuinen, of dat je mag komen mediteren. Het voelt heel gemoedelijk."

Max: "Het geeft heel erg het idee dat mensen hier naar elkaar omkijken, ook bijvoorbeeld door de community, mensen delen hier met elkaar".

Bezoeken jullie activiteiten in de wijk?

Max: "We willen zeker meer mensen leren kennen in de wijk, dus we staan echt open voor vanalles".

Daya: "Ik ben vandaag toevallig ook langs het kantoor van de vrijwilligers-coördinator gekomen. Het lijkt me leuk om iets te gaan doen hier".

Max: "Met werk en een studie hebben we allebei niet heel veel tijd, maar mee doen bij een activiteit lijkt ons zeker leuk".

Hebben jullie ideeën voor de wijk?

Daya: "Het is meer een droom... we houden van zwemmen, dus hoe fijn zou het zijn als hier een zwembad zou zijn" 😊

Max: "Er zijn hier zo'n mooie velden, als in een park. Ik had verwacht dat mensen daar, net als in de stad, meer gebruik van zouden maken. Gewoon samen thee drinken of picknicken bijvoorbeeld, maar daar kan ik zelf ook meer initiatief in gaan nemen natuurlijk".

Wat doen jullie eigenlijk in jullie vrije tijd?

Daya: "We houden van muziek luisteren, dat komt goed van pas bij het spel Hitsters, dat we heel graag spelen".

Max: "En reizen natuurlijk. We willen wel een keer naar Japan en de nationale parken in Amerika, maar nu gaan we daar maar even niet naar toe".

Daya: We zijn ook naar Sardinië geweest. Daar komt mijn vader vandaan en daar kom ik al mijn hele leven".

Max: "Voor mij was het wel een luxe om te logeren bij mensen die het eiland door en door kennen. Dan kijk je verder dan de toeristische plekken. Terugkomend op Hitsters: als er in de wijk iets wordt georganiseerd met dat spel, dan doen we zeker mee! We zijn ook heel graag in de natuur. Een tijdje terug liepen we naar de dorpswinkel en toen zagen we een bever in de Sterkselse Aa. Bijzonder".

Wat is het beste advies dat je ooit hebt gekregen?

Daya: "Niet echt een advies, maar wel een zin die iemand laatst tegen me zei: wat je ook denkt dat je bent, je bent altijd veel meer dan dat. En dat is echt zo, maar je staat er niet altijd bij stil".

Heb je misschien een vraag aan of over de wijk?

Daya: "Er wordt zoveel duidelijk gemaakt via de community en je krijgt ook heel veel flyers in de bus, dus als je alles leest, weet je al behoorlijk veel. Apps worden heel goed bijgehouden en dat maakt het leuk en makkelijk om met anderen in contact te komen. Ik heb sinds we hier wonen nooit gedacht van 'dat zou ik echt anders willen hebben ofzo'.

Max: "We zijn eigenlijk vooral vaak positief verrast".

Daya: "Ik vraag me trouwens wel af, maar dat is echt een heel klein dingetje, waarom het groenafval wel 4x per maand opgehaald wordt en het restafval maar éénmaal per maand".

[Redactie: Restafval wordt minder vaak opgehaald om mensen te stimuleren afval beter te scheiden. Dat bespaart kosten en is beter voor het milieu.]

Met welke bekende persoon zou je wel eens een kopje koffie willen drinken?

Max: "Matthew McConaughey, hij is in zijn interviews best filosofisch. Ik ben geïnteresseerd in wat hij naast zijn acteerwerk doet".

Dank jullie wel voor jullie gastvrijheid en tot snel ziens in de wijk!

LENTE op de WIJKBOERDERIJ

Na een lange winterperiode met veel winters weer snakken we hier vanuit onze mooie locatie naar de lente!

Lente betekent weer meer buiten zichtbaar zijn, het terras weer gebruiken voor werkzaamheden en op tijd een koffiepauze.

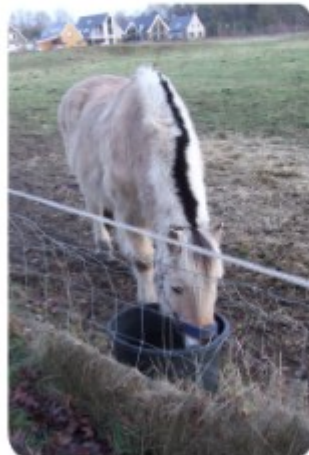
En natuurlijk ook weer meer contact met alle gezellige en geïnteresseerde passanten uit de wijk en omgeving!

Alles is leuker als de zon schijnt!

Maar ook door weer en wind doen wij onze dagelijkse taken en is er de afgelopen maanden weer van alles gebeurd op de boerderij.

Het meest zichtbare is waarschijnlijk ons nieuwe paard: Henk (bovenste foto). Een mooie tweede fjord, die Bach komt helpen. Heel fijn omdat Bach toch wel wat ouder wordt en zo stilaan een beetje meer rust krijgt. Henk en Bach staan iedere week ingespannen voor het huifbed, dit onder begeleiding van Peter. In april gaat Isabel weer op pad met de paardentram.

We hebben 3 leuke jonge dwerggeitjes die nu nog binnen staan en die we zoveel mogelijk handtam maken met de deelnemers. In het voorjaar krijgen ze een fijne plek buiten.

Op zondag 29 maart staan we samen met onze collegas van locatie De Plaetse met een kraam op "Heeze luidt de lente in".

Kom gerust even snuffelen en wat spenderen in onze mooie kraam met talloze leuke producten gemaakt met de deelnemers van beide locaties.

Om alvast in de agenda te noteren: donderdag 16 juli organiseren we vanuit de boerderij en De Plaetse een leuk zomeravond-evenementje rondom de boerderij met vertier, verkoop en muzikale omlijsting. Meer info volgt.

Als laatste: onze kippen en ander gevogelte scharrelen al vele maanden niet meer rondom onze boerderij vanwege de vogelgriep in het land. Heel erg jammer.

Vanuit dit oogpunt komen er dit voorjaar ook geen kuikentjes buiten in de tijd van Pasen en het voorjaar.

Groetjes vanuit de Wijkboerderij en De Plaetse

Vogels van KLOOSTERVELDEN

Veel straatnamen in onze wijk zijn vernoemd naar bomen of vogels. In deze rubriek vertellen we over de bijzondere naamgevers! Deze keer richten we ons op de Buizerdlaan (9 adressen) en de Koolmeesstraat (16 adressen).

De buizerd

De buizerd is een veelvoorkomende en middelgrote roofvogel, uit de familie van de havikachtigen. Hij heeft een variabel verenkleed, van bijna wit tot donkerbruin, brede afgeronde vleugels en korte staart in de vlucht. Aan het verenkleed zie je geen verschil tussen man en vrouw, wel is het vrouwtje iets groter.

Maar wist je ook dat:

- De buizerd 40 tot 52 cm groot is en een indrukwekkende spanwijdte heeft van ongeveer 110 tot 130 centimeter?
- Hij dankzij zijn brede vleugels moeiteloos kan zweven en glijden op de opstijgende warme lucht, waardoor hij urenlang boven open velden en bossen kan cirkelen op zoek naar een prooi?
- Het geluid van het mannetje een scherp, klagend miauwend geluid is waarmee ze hun territorium markeren en contact houden met hun partner?
- De Nederlandse buizerd in de winter in Nederland blijft en hij dan bezoek krijgt van zijn Scandinavische soortgenoten?

- Hij het liefst in een afwisselende omgeving leeft: bomen en bosjes om in te rusten of broeden en open stukken om in te jagen?
- Zijn nest 'horst' genoemd wordt en hij zijn nest jaar in jaar uit gebruikt?
- Het vrouwtje in april-mei 2 tot 4 eieren legt, waar na maximaal 38 dagen kuikens uit komen die na 60 dagen het nest verlaten?
- Een buizerd in de broedtijd wandelaars een tik op het hoofd kan geven ter bescherming van zijn jongen?
- De buizerd een echte alleseter is en hij onder andere muizen, konijnen, mollen, kikkers, jonge vogels, hagedissen, insecten, regenwormen en slakken eet?
- De buizerd in de vrije natuur gemiddeld niet ouder wordt dan 8 tot 12 jaar (met een uitschieter naar 26 jaar onder gunstige omstandigheden) maar in gevangenschap soms wel 30 jaar kan worden?

De koolmees

De koolmees is een zangvogel uit de familie van echte mezen (Paridae). Hij is te herkennen aan een zwarte kruin, witte wangvlekken en mosgroene bovenzijde, een gele borst en daarop overlans een zwarte band. Verder heeft hij een blauwgrijze vleugel met witte vleugelstreep. Mannetjes hebben een duidelijk bredere zwarte band, een grotere hoeveelheid zwart tussen de poten en meer glans op de kop dan vrouwtjes.

Maar wist je ook dat:

- De koolmees de grootste soort mees is en ook Parus major genoemd wordt?

- De koolmees een spanwijdte heeft van 22,5 tot 25,5 centimeter, gemiddeld 17 gram weegt en 13,5 tot 15 centimeter groot is?
- De koolmees overal in Nederland voorkomt, behalve in grote open gebieden zonder bomen en struikgewas?
- De gemiddelde levensduur van een koolmees in goede leefomstandigheden ongeveer 10 jaar bedraagt en de oudste, geringde en geregistreerde koolmees 15 jaar oud werd?
- Koolmezen heel goed uv-licht kunnen waarnemen wat essentieel is voor het vrouwtje om een mannetje te selecteren?
- Nederlandse koolmezen standvogels zijn en in strenge winters ook koolmezen uit Scandinavië en Oost-Europa bij ons komen overwinteren?
- Er naar schatting 400.000 tot 700.000 broedparen koolmezen zijn in Nederland, met in de wintermaanden mogelijk 1 tot 2 miljoen overwinteraars?
- Ze zich voeden met rupsen, andere kleine insecten, beukenootjes, pinda's, zonnebloempitten en andere zaden?
- Het nest zeven tot vijftien eieren bevat waarvan er zes tot acht uitkomen? En hiervan ongeveer 60% volwassen zal worden?
- Een koppeltje koolmezen beide de verantwoordelijkheid nemen voor het voeren van de jongen en zij hetzelfde nest jaren achter elkaar gebruikt?

Atelier
Galerie **kempro**

Van zondag 29 maart tot en met zondag 17 mei:

JORDIE ROVERS | TIJDELIJK GRONDEN

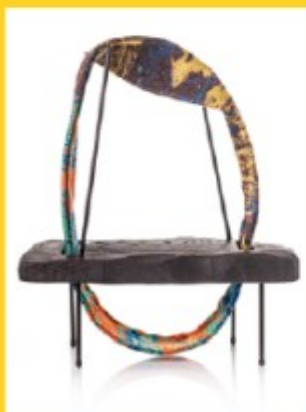
Als kind wilde Jordie Rovers archeoloog worden, maar hij koos uiteindelijk voor het kunstenaarschap. Zijn liefde voor opgravingen is terug te vinden in zijn tekeningen: de vormen die hij met krijt op papier zet lijken herkenbaar, maar de precieze betekenis ontglipt je. Tijdens het tekenen transformeren de grauwe, soms onooglijke bodemvondsten tot krachtige, beweeglijke vormen, barstensvol kleur en leven.

Als dertienjarige jongen zag Rovers in het dorp Milheeze, waar hij opgroeide, hoe archeologen bij een opgraving te werk gingen. Hij bood spontaan zijn hulp aan en zag van dichtbij hoe ieder gevonden brokstukje nauwkeurig nagetekend werd. In die getekende lijnen viel de ruis weg en werd de vorm duidelijk.

Archeologie werd de rode draad in zijn ontwikkeling als kunstenaar. Aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag studeerde hij af met een boek over een opgraving in Helmond. Nog altijd speurt hij de bodem in en rond zijn woonplaats Eindhoven af met een metaaldetector. In zijn atelier bewaart hij zijn vondsten. Alles is gelijkwaardig: van een middeleeuwse gesp tot een sleuteltje om een zakhorloge mee op te winden, en van een Napoleontische loden kogel tot een verregaand verroest frisdrankblikje. Soms zie je direct wat de bodemvondsten ooit waren, maar vaak zijn ze zo uervormd dat ze onherkenbaar geworden zijn.

Rovers tekent al zo lang hij zich kan herinneren. Zijn tekeningen maakt hij met pastelkrijt, zonder vooropgezet plan, maar wel met de vormen van de brokstukjes die hij uit de bodem haalde in zijn achterhoofd. Vaak werkt hij in reeksen; in de ene tekening vindt hij een sleutel tot de volgende, met nieuwe composities en kleurcombinaties. Binnen zo'n reeks stapt hij over van klein formaat papier op groter formaat, en ook op nog groter schildersdoek. Die vergroting van schaal en verandering van materiaal stellen hem voor uitdagingen. De energie die in een kleine, snel gemaakte tekening zit, wil hij ook voelbaar maken op grotere en trager gemaakte schilderijen.

In zijn tekeningen en schilderijen groeien kleine en grauwe stukjes metaal uit tot grote, intrigerende vormen. Hij combineert ze, uervormt ze, brengt ze in beweging, en vooral: hij geeft ze kleur. Tijdens het tekenen sluipen zijn eigen ervaringen, herinneringen, gedachten en emoties in het werk. Net als een archeoloog legt hij laag voor laag beleevingswerelden bloot die gevangen waren in de tijd.

Bezoekadres: Dr. Ruttenpark 10, 6029 TK Sterksel

Openingstijden: maandag t/m vrijdag 09:00 - 16:00 en
zondag 13:00 - 17:00 uur.

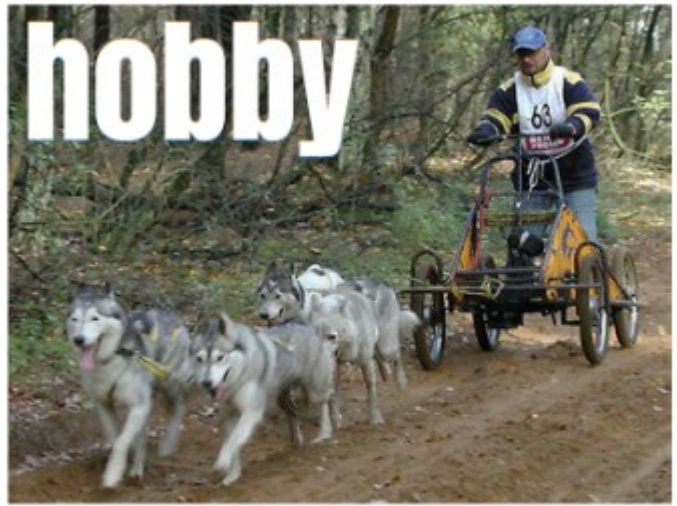
Website: www.kempro.nl

E-mail: info@kempro.nl

Telefoon: 040 - 227 91 21

Via de website kun je je inschrijven voor de nieuwsbrief, om ieder kwartaal informatie te ontvangen over komende exposities en andere Kempro-nieuws.

De bijzondere hobby van Piet Blom: sledehonden

Als hij door de wijk rijdt, dan herken je hem meteen: de witte bus met zwarte opdruk 'Sasquatch' van Piet Bom. Hij is 65 jaar en werkt als woonbegeleider/ medewerker crisisdienst bij Kempenhaeghe. Daarnaast staat zijn leven in het teken van sledehonden. We spraken hem over deze bijzondere hobby.

Hoe ben je bij deze hobby gekomen?

Piet: "Ik ben altijd gefascineerd geweest door Canada en de Canadese indianen. In de krant stond een advertentie dat er een husky te koop was. De Canadese indianen lopen al eeuwen met huskies rond. Voor hen is het gewoon een vervoermiddel. Net zoals dat wij een vrachtwagen en een auto hebben. Die wilde ik altijd al een keer hebben. Toen ik 30 jaar geleden één hond had vroeg men: wanneer schaf je de volgende aan? Ik wees naar mijn voorhoofd. Ik schaf er niet meer aan. Drie maanden later had ik er zeven. Wij noemen het in het sledehondenwereld het 'husky virus'. Als je eenmaal besmet bent..."

Is het een hobby of way of life?

"Sledehonden is een way of life. Je vindt er geen fluit aan of je slaat helemaal door. Mijn huis, tuin, auto en vakanties zijn erop aangepast. In de huiskamer ligt een kiezelvloer met hars erover die kan je makkelijk schoonmaken en we hebben een kennel. In de tuin hebben we een hondentoilet en waterpomp voor de honden. Samen met mijn schoonzoon heb ik een eigen stichting en organiseren we al 17 jaar races. Mijn vrouw en dochter helpen ook mee. Ook de kleinkinderen vinden het leuk. Onlangs organiseerden we de grootste race van de Benelux."

Hoeveel honden heb je?

"Ik heb altijd 6 honden in het span voor de slee lopen. De jongste is 6 jaar en de oudste 8 jaar. De honden worden 14 jaar. In de familie hebben we in totaal 24 honden.

Mijn honden heten Hatched, Harpo en Amani. Hatched is een bijl van een indiaan.

Harpo is een zanger van een komisch trio uit een zwart-wit film. En Amani is de naam van een lid van de stam Blackfoot-Indiana. Amani betekent: 'hij die de waarheid spreekt'.

Onze honden hebben een naam die een andere betekenis heeft. Questor was de zoeker en Djengis is genoemd naar de Mongoolse strijder Dzjengis Khan. Idita is vernoemd naar de Iditarod, een grote race in Amerika."

Wat zit er in jouw bus?

"In mijn bus zitten hokken voor de honden. Soms word ik gevraagd om mee te helpen verhuizen, maar dat gaat niet want de bus zit vol. Maar we kunnen, als het moet, er wel in wonen. In Zweden bijvoorbeeld, dan slapen de honden buiten in de hokken."

De foto's die in en rond de bus zijn genomen, zijn gemaakt door onze huisfotograaf Gerard Vonk.

Heb je dat al gedaan?

"Ja, ik ben wel vaak naar Zweden geweest, omdat er sneeuw ligt en ik er graag met de honden naar toe ga. Tsjechië is ook een goed land hiervoor. Maar in Zweden zien we dus ook regelmatig het echte Noorderlicht en we zijn naar het ijshotel geweest."

Hoe train je de sledehonden?

"Ieder weekend worden de honden nu getraind in het bos of in de sneeuw. Voor trainingen in de sneeuw is er 20 cm nodig die platgelopen is en daarover moet nog een laag sneeuw liggen. Op deze manier kan de slee er goed overheen glijden.

Maar als het boven de 15 graden wordt dan is het te warm voor ze en gaan ze dood voor de kar. De oorzaak is dan dat het eiwit in het bloed gaat stollen. Daarom passen we al snel de training en het parcours aan of ik ga heel vaak niet trainen als het dus warmer dan 15 graden is."

Hoe houd je honden in de zomer koel?

"In de zomer gebruiken we verkoelende matjes en spuiten we de kennel nat. De huskies zelf spuiten we niet nat. Hun ondervacht gaat dan broeien en wordt heel heet. En we geven ze bevroren eten, zoals kuikentjes en botten."

Hoe is de sledehondensport ontstaan?

"De sledehondensport is gebaseerd op het feit dat er ooit een keer in Alaska een dorp was waar de tyfus was uitgebroken. Ze hadden er geen medicijnen. De treinen konden niet rijden en de vliegtuigen konden niet vliegen.

Toen hebben ze dus sledehonden ingezet om medicijnen te gaan halen. Daarna dachten ze: 'Hey, dit is leuk!'"

Hoe is de sledehondensport naar Nederland gekomen?

"De eerste husky, wat ik weet, is in 1974 naar Nederland gekomen. Toen ging het langzaam... Toen deden ze de races met kinderskelters. Levensgevaarlijk! Honden kwamen onder de skelter. Voetjes kwamen ertussen. Tegenwoordig bouwen we de karren allemaal zelf."

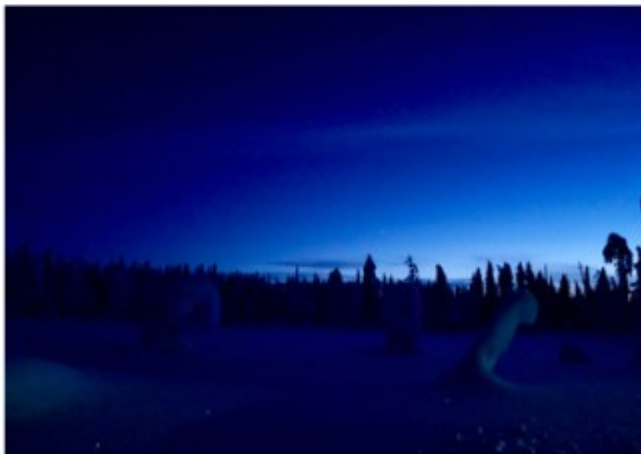

Heb je ook meegedaan aan wedstrijden?

"Ja, ik doe altijd mee. Ik doe de laatste tijd niet meer met de wedstrijden, ik zit nu in de organisatie. Daarnaast ben ik internationaal scheidsrechter.

De Peel en Maas Challenge organiseer ik zelf en daar komen Duitsers, Belgen en er was een Zweed deze keer.

Maar ik ben eigenlijk de sport ingegaan zonder dat ik echt wedstrijden wilde lopen. In de sportwereld ben ik beland omdat ik andere mensen wilde leren kennen. Ik ben naar wedstrijden gaan kijken en toen mee gaan doen. Mijn doel was niet om de eerste plaats te lopen. Mijn doel was om met mijn honden gezond binnen te komen. Ik denk dat ik beter in het organiseren ben dan in wedstrijden lopen. Ik stond op een gegeven moment niet meer achter de manier waarop races georganiseerd werden. Het moet een plezier zijn voor de honden, net zoals het een plezier moet zijn voor de mensen die achter op de slee staan. Sommige lopen zich het schuim voor de ogen alleen voor een beker van 10 euro."

Hoe voed je je honden op?

"Ik voed mijn honden niet op. Ik zet er een pup tussen en dan kijk ik of er niet geruzied wordt. En dan is er altijd wel een hond die zegt dat hij niet op de bank mag of een hond die zegt waar de verstopplekjes zijn en waar het eten is. De honden voeden elkaar op."

Naar welke commando's luisteren sledehonden?

"Het is belangrijk dat de leiders goed luisteren. De commandos komen weer van de Canadese indianen. Ik zeg niet links en rechts. Ik zeg gee en how. Gee is rechts en how is links. En dan hebben we nog mush dat is goed lopen. En go one betekent doorlopen.

De goede luisteraars staan voorop. En meestal zijn dat teefjes, die luisteren het beste. Daarachter komen dan de teamdogs. Dat zijn de honden die gewoon meelopen. En achteraan staan de spierbundels om de kar te trekken. We hebben reuen en als die vechten dan is het binnen 5 minuten klaar, maar teven die denken: 'Ik krijg je nog wel een keer'. Twee maanden later zitten ze weer in elkaar. Die hebben een geheugen. Ik heb altijd reuen gehad met één teef. Zij was de baas."

Waar haal je honden vandaan?

"Uit de hele wereld. Ik heb een Amerikaan gehad. Nu hebben we twee Duitsers en ik heb er eentje uit Geleen. Ik ken een heleboel fokkers. Meestal werken wij met mensen uit de sledehondensport. Zij doen dan een nestje voor zichzelf en houden dan de beste hond."

Stel dat mensen nu dit artikel lezen en denken sledehonden lijkt me ook interessant..?'

"Niet doen! Als je haren in je soep wil, je elke dag wil werken, je veel honden wil hebben... Want één husky is niks. Ik raad het iedereen af, want als je er eenmaal aan begint, dan ben je er ook constant mee bezig."

Ingezonden stukken

QUIZ Op Sterksel: Dorpsquiz 2026

STERKSEL – De tijd vliegt, en voor je het weet is het alweer 2026. Dat betekent maar één ding op Sterksel: het is weer tijd voor de Dorpsquiz.

De organisatie van QUIZ Op Sterksel is inmiddels gestart met de voorbereidingen om ook deze editie weer tot een gezellige en uitdagende quiz te maken voor het hele dorp.

De Dorpsquiz van Sterksel vindt plaats op zaterdag 3 oktober '26. Inwoners kunnen zich die avond verheugen op vragen, opdrachten en vooral veel plezier en saamhorigheid.

De bekendmaking van de winnaars staat gepland op zondag 11 oktober 2026.

De Dorpsquiz staat bekend om zijn verbindende karakter en de gezellige sfeer waarin teams samen de strijd aangaan. De organisatie kijkt er dan ook naar uit om er samen met alle deelnemers opnieuw een geweldige editie van te maken. Zet de datum alvast in de agenda en houd de berichtgeving in de gaten voor meer informatie over deelname en inschrijving. Sterksel maakt zich op voor een nieuw quizavontuur.

Op pad met onze eigen Veldwerk-fotograaf?

Gerard, onze collega in de redactie, vindt het leuk om foto's te maken in de natuur. Hij ziet de schoonheid in details en geniet van mooie landschappen. Foto's maken van dieren geeft hem voldoening en het contrast met de natuur vindt hij in onderwerpen als tractoren en vrachtwagens.

Wil je een keertje met Gerard mee op een wandeling met fotografisch oog? En vind jij ook dat je na afloop samen lekker wat zou moeten eten en/of drinken om nog gezellig na te kunnen praten?

Mail ons dan:
redactie.veldwerk@gmail.com.

Informatiebijeenkomst over handlezen

STERKSEL – Opnieuw organiseert Ton Domen, bij voldoende belangstelling, een informatiebijeenkomst over handlezen.

Wat handlezen is:

Het is 'n methode waarbij de karaktereigenschappen, de natuurlijke aanleg en de levensloop van iemand wordt geïnterpreteerd, aan de hand van lijnen, vormen en kenmerken van de hand.

Ton Domen

Bestudeerde handboeken, volgde 'n driejarige cursus over handlezen en heeft al doende de nodige ervaring opgedaan.

In (personeels-)werk en vrije tijd heeft Ton veel ervaring opgedaan met het begeleiden van mensen waarbij het accent vaak lag bij betekenisgeving.

Met het handlezen is Ton sterk beïnvloed door Julius Spier, bekend uit de geschriften van Eddy Hillesum.

Met Julius Spier is het motto van Ton:

Word zoals je bedoeld bent.

Informatiebijeenkomst

- Wat lezen we in onze handen?
- Wat is de procedure als Ton je handen leest?
- We gaan zelf 'n handlees-oefening doen om te proeven wat daar te lezen is.

Als het je aanspreekt en je wilt deelnemen aan de informatiebijeenkomst: laat het me weten.

In overleg plannen we een datum.

Zwaluwstraat 15 - 6029TV – Sterksel

E-mail: handlezen.tondomen@outlook.com

Website: handenlezenbijton.nl

Je bent welkom en handenlezen doen we samen!

Buren blijven ons schrijven over de honden in de wijk, dus nogmaals het verzoek om de drollen op te ruimen en om honden aangelijnd te houden (m.u.v. op de loslaatstrook).

Ingezonden stukken

3 maart: een prachtige vroege ochtend aan de Ten Brakeweg door Paul van Stiphout

LOOMBANDJES

Gerard is niet voor één gat te vangen! Naast fotokaarten maakt hij nu ook loombandjes, zowel in een plastic als in een stoffen variant. Hij maakt er armbandjes van en sleutelhangers, maar hij staat absoluut ook open voor nieuwe ideeën.

De loombandjes kosten 50 cent per stuk en jij bepaalt het materiaal en de kleur(en). Interesse? Mail ons: redactie.veldwerk@gmail.com.

OOIEVAARSNIEUWS

Hartelijk gefeliciteerd,
wat **FIJN**
dat **jij** er bent!

Rosa
geboren op
26-02-2026

dochter van Renske (geestelijk verzorger) en Boris, zusje van Rune

Wil je de geboorte van jullie kindje ook hier delen?
Laat het ons dan weten via: redactie.veldwerk@gmail.com

Sterksel **NU**
voor elkaar, met elkaar

WELKOM OP STERKSEL.NU

Het is fijn wonen op Sterksel. Vandaag, morgen en daarna. Goed onderling contact, nabuurschap, eigen initiatief van iedereen en elkaar hierover gemakkelijk en zorgvuldig informeren.

Dat is waar het cluster communicatie van de dorpsraad in Sterksel voor staat.

Zij doet dit onder andere door beheer van de website sterksel.nu, diverse bulletinboards in het dorp en via Facebook.

Doet u ook mee met sterksel.nu?

Gerard's interview met

Francesca Snoeijen

Wie ben je?

"Ik ben Francesca Snoeijen, ik ben 40 jaar, geboren in Eindhoven en ik woon in Heeze, samen met mijn man heb ik twee kindjes, een van 6 en een van 9. Ik werk al 14 jaar hier op Kempenhaeghe. Eerst als dokter, daarna als dokter en leidinggevende van het gezondheidscentrum, dus van alle dokters en nu ben ik sinds 1,5 jaar dokter en directeur langdurige zorg."

En wat vind je van je huidige baan?

"Het was erg wennen in het begin, directeur zijn is echt heel iets anders dan dokter zijn. Naast dat ik het soms heel moeilijk vind, vind ik het erg leuk en ook zinvol. Ik ben altijd bezig met zorgen. Als dokter ben je meestal voor één iemand aan het zorgen, als directeur ooit voor 300 mensen tegelijk."

Wat vind je belangrijk om te doen?

"Ik vind het vooral belangrijk dat iedereen blijft nadenken over hoe we het beste doen voor onze bewoners. Soms, als mensen vergaderen over ingewikkelde dingen, wordt dat wel eens vergeten."

Ik vind het heel belangrijk dat we het blijven houden over de mensen voor wie we het doen. En niet dat ik dat verzin achter mijn bureau, maar dat we praten met de mensen die de zorg nodig hebben of die de zorg moeten leveren, want het personeel is ook heel belangrijk. We moeten goed zorgen voor iedereen die hier woont of werkt. Dat is toch zo Gerard?"

"Wij missen ook personeel bij de krant, maar in de zorg is dat heel anders inderdaad", beaamt Gerard.

Hoe verdeel je je werk?

"Ik ben iets meer directeur dan dokter. Maar als ik als directeur in een vergadering zit en er is iets aan de hand met iemand, dan gaat diegene altijd voor en ben ik gelijk weer de dokter. En ik ben nog de dokter voor de kinderen van 't Sandt en De Vinkert, daar heb ik iedere week spreekuur en daar ga ik tussendoor naartoe als het niet goed gaat met kinderen, of ik overleg met de dokter die daar dan aan het werk is. Ik vind het heel fijn dat ik tussendoor kan blijven vragen hoe het met iemand gaat. Ik zou het niet meer los van elkaar willen doen. Ik zou niet alleen maar directeur willen zijn."

Gerard: "ja, dan zit je de hele dag achter een bureau".

Francesca: "inderdaad en dat vind ik niet fijn".

Gerard: "jij kan natuurlijk niet goed stilzitten".

Francesca: "dat klopt en dan moet ik nadenken over mensen, terwijl ik liever met mensen werk. Ik wil graag iets doen voor mensen die het zelf niet zo makkelijk kunnen vertellen of niet zo makkelijk iets voor elkaar kunnen krijgen en ik wil ons bestuur graag uitleggen wat langdurige zorg precies is. Het is belangrijk dat zij weten wat wij binnen CEW goed kunnen."

Zat je vroeger ook al hier op Kloostervelden?

"Ja toen zat ik ook hier in het gebouw, ik heb alleen een andere kamer gekregen. Ik heb nu de kamer waar de vorige directeur ook zat. Gerard kent mijn oude kamer nog wel. En als ik spreekuur heb, zit ik in een dokterskamer of op een kinderafdeling in Heeze."

Heb je de wijk zien veranderen?

"Het zijn vooral de kleine dingen. Ik weet nog dat er in het begin een baby werd geboren en dat we een geboortekaartje in de bus kregen. Dat was vroeger nooit."

"We kregen alleen een kaartje als er iemand overleden was", vult Gerard aan.

"Er liet hier niemand zijn hond uit. En als er vroeger ooit een ambulance moest komen, dan stonden er allemaal mensen vooraan bij de Spechtenlaan klaar om de weg te wijzen, want iedereen hier woonde op Albertlaan 19."

Nu typt de ambulance het exacte adres in en dan is ie gelijk op de juiste plek, waardoor ze veel sneller kunnen helpen.

En de bewoners waren anoniemer, 200 mensen hadden hetzelfde adres en nu kun jij zeggen: Ik ben Gerard en ik woon in die straat en op dat nummer."

Kunnen mensen contact met jou opnemen?

"Je kunt bij me binnenlopen of een afspraak maken via het secretariaat. Als je ergens mee zit of als je niet weet hoe iets werkt, dan moet je natuurlijk altijd antwoord krijgen. Ik ben niet altijd de juiste persoon daarvoor. Je kunt het beste naar Simone de wijkcoach gaan, zij weet bij wie je moet zijn. Maar ik zit niet in een ivoren toren hoor, daar heb ik echt een hekel aan. Mensen zeggen wel ooit tegen me: jij bent altijd weg."

Gerard: "mensen zullen wel zeggen: ze is de directeur, ze hoort achter de computer te zitten".

"Vind jij dat ook?", vraagt Francesca.

"Nee, een directeur heeft gesprekken, zoals wij nu hier ook hebben. Dat is niet altijd op dezelfde plek."

Francesca: "Jij kent mij natuurlijk allang Gerard, jij hebt mij al overal een keer gezien".

"Ik ken zelfs jouw man!", zegt Gerard. "Die heeft vroeger nog in De Plaetse gezeten, voordat Kempenhaeghe daarin kwam".

"Ja dat heeft hij een jaartje gedaan, nu heeft hij een bedrijf voor feesten en evenementen. Heel veelzijdig, eigenlijk net als ik. We houden allebei van veel dingen tegelijk doen, altijd regelend en altijd met mensen."

"Als er iets gebeurt met hem, kun jij hem verzorgen", zegt Gerard.

"En als ik een feestje wil, kan hij dat doen", lacht Francesca.

"Zo vullen we elkaar mooi aan."

Wat vind je van de werkgroepen in de wijk?

"Ik heb daar niet echt veel zicht op, maar ik denk dat als je samen iets bedenkt, kun je altijd meer dan alleen. Ik zie hele mooie initiatieven voorbij komen."

"Noem er eens één", zegt Gerard direct.

"Nou neem de moestuin, dat was daar vroeger maar een kale vlakte! Ik vond het superjammer dat afgelopen jaar Kerstival niet door is gegaan. Dat soort initiatieven zou ik graag nog meer zien, omdat daar heel veel kleine dingen samen komen. Iedere beweging en positief initiatief in de wijk moedig ik aan. Het hoeft niet alleen via werkgroepen of via Kempenhaeghe te lopen. Je komt tot een beter resultaat als je met elkaar overlegt, want wij kunnen wel bedenken dat iets leuk is voor de bewoners van Kempenhaeghe, of andersom, maar door het samen te doen krijg je de leukste uitkomsten en dan is het voorwerk ook al heel leuk om te doen."

Wat wilde je later worden als kind?

“Dokter!

Zodra ik zelf kon schrijven schreef ik in vriendenboekjes dat ik dokter wilde worden. Ik kon helemaal niet zo supergoed leren op school, wel taal enzo, maar alles wat je nodig had om dokter te worden, zoals natuurkunde en scheikunde, dat vond ik heel moeilijk. Gelukkig is het toch gelukt. En anders was ik misschien begeleider ofzo geworden, in ieder geval iets waarbij ik mensen kan helpen om hun leven een beetje beter te maken, als ze dat zelf niet zouden kunnen.”

Zijn er veel dokters in jouw familie?

“Nou nee, helemaal niet eigenlijk. Mijn moeder is een soort fysiotherapeut en mijn vader werkt bij Philips.”

Willen jouw kinderen ook dokter worden?

“Nee, de ene wil in een supermarkt werken en de andere praat er nog niet echt over. Ze zijn wel allebei heel vrolijk en behulpzaam. Ze willen ook wel regelmatig met mij of met pappa mee. Lekker helpen.”

Net als met oudjaar, toen jullie hier met z'n vieren met een oliebollenkraam stonden?

“Ik vroeg aan mijn man of die kar beschikbaar was en of ik die mocht lenen. Hij had hem niet nodig en zei gelijk: ‘oh dan kom ik wel mee en dan nemen we de kinderen ook mee’. Heel veel mensen zijn langsgelkomen, iedereen die kwam was enthousiast. Veel mensen zijn meerdere keren gekomen. Dat soort dingen vind ik leuk. Als ik dit soort dingen meer zou kunnen doen, in de wijk en in de organisatie, dan ga ik dat zeker doen.

Toen ik het de eerste keer noemde in het bestuur zeiden ze: ‘Wát ga je doen?!?!’. Ik zei: ‘ah joh laat mij maar, kom maar langs. Jullie hoeven er niks voor te regelen en het kost niets, alleen wat beslag’. Het zit ‘m in het kleine.”

Als je iets zou mogen veranderen in de wijk en je hoeft nergens naar te kijken. Wat zou dat dan zijn?

“Ik zou mensen uit willen nodigen om het huis uit te komen en om samen iets te doen. Ik weet de vorm niet zo goed, maar samenkomen vind ik heel belangrijk. Dat gun ik de hele maatschappij. Dat we iets samen doen niet zien als een taak, maar als iets vanzelfsprekends, dat het gewoon leuk is.”

“Weet je wat ik erg vind?”, vraagt Gerard. “Dat dit hier (de brasserie - red) zo vaak dicht is. Dat is echt het jammere van De Broeders. Dat kost natuurlijk weer geld, maar het is echt zonde. Dat vind ik erg.

Er wordt best veel georganiseerd, maar er zouden meer spontane dingen mogen ontstaan. Gewoon, als je zin hebt om een rondje te lopen, dat je even aanbelt bij een zorgwoning om te vragen of er iemand mee wil. Er is helaas te weinig personeel om met iedereen op pad te kunnen gaan.”

Heb je een goede/wijze raad voor onze lezers?

“Ik denk dat mensen zich niet moeten laten tegenhouden door het idee dat iets te klein is of niet genoeg verschil zal maken of dat iemand anders ergens niet op zit te wachten. Ik denk dat mensen vaak de waarde onderschatten van kleine gebaren en kleine acties. Het hoeft niet allemaal groots en meeslepend te zijn. Je hebt geen enorme circustent nodig om iets leuks te kunnen doen.”

Wie zullen we de volgende keer interviewen?

“Anneke Rings. Anneke is bezig met sociale innovatie. Weer eens wat anders dan technische innovatie en net zo belangrijk. Zij kan er van alles over uitleggen en ze kan ook mooie vragen terug stellen.”

Wil je tenslotte nog iets toevoegen?

“Nou ik wil heel graag vertellen hoe trots ik ben, dat ik hier mag werken en dat ik hier iedere dag met heel veel plezier rondloop. Ook al zijn soms de vragen moeilijk. Zonder uitdaging is er ook niks aan.”

PERSONALIA

LIEVELINGS-

spelletje: monopolie met de kinderen, ook al kan ik het niet vaak van hen winnen...

bezigheden: koken en eten, hockeyen, leuke dingen doen met de kinderen en vriendinnen

kleur: blauw, koningsblauw

schoolvak: aardrijkskunde, tekenen en knutselen

vakantieland: Italië

eten: Italiaans

boek: Het boek van Job, Annemarie Haverkamp over het leven met een zoon met beperking

muziek: Kids Hits 2026 en op de radio Q-music

drankje: cola light

goed in: dingen positief zien, ik zie weinig problemen waar geen oplossing voor kan komen

hekel aan: mensen die te veel zeuren en veel negativiteit

bang voor: onweer

'fout': muziek uit de jaren 90 van de feestjes met mijn vriendinnen

Dank je wel Francesca!

ZET HET ALVAST IN JE AGENDA

4 APRIL | 14:00-15:00 UUR | LENTE/PAASVIERING | KAPEL

Georganiseerd door Linda van de Dienst Geestelijke Verzorging.

5 EN 6 APRIL | 11:30 UUR | PAASBRUNCH | BRASSERIE DE BROEDERS

En bent u niet bij de paasbrunch, dan kunnen uw kinderen toch meedoen aan het paaseieren zoeken.

10 APRIL | ±18:00/18:30 UUR | SCHUIF MAAR AAN DINER | BRASSERIE DE BROEDERS

Een nieuw superleuk initiatief vanuit de wijk waarbij je burens uit de wijk een beetje beter kunt leren kennen en elkaar kunt verrassen met je kookkunsten.

Start en afsluiting is bij Brasserie De Broeders.

17 APRIL | KARAOKE AVOND | BRASSERIE DE BROEDERS

Een gezellig avondje in de brasserie, zowel voor bewoners van Kempenhaeghe als voor alle 'nieuwe burens'. Wie zingt er mee? Aanvangstijd volgt binnenkort.

26 APRIL | 20:00 UUR | KONINGSAVOND | DORPSHUIS VALENTIJN

Jaarlijks organiseert het Oranjecomité een feest met veel muziek voor alle Sterkselnaren.

27 APRIL | KONINGSDAG | CENTRUM STERKSEL

Met een kinderochtend, fietstocht en kaartmiddag. Meer informatie volgt.

3 MEI | 11:00 UUR | DODENHERDENKING | OORLOGSKERKHOF KLOOSTERVELDEN

Met toespraken, muziek en rituelen als het leggen van rozen, het loslaten van duiven en het houden van een minuut stilte, wordt stilgestaan bij oorlogsslachtoffers wereldwijd.

8 MEI | 19:30 UUR | WIJKCAFÉ | BRASSERIE DE BROEDERS

Komt allen voor een gezellige avond met je burens en met een verrassend thema!

21 MEI | ASPERGE AVOND | BRASSERIE DE BROEDERS

Mmmmmm lekker asperges! Dat heerlijke witte goud.

Hou de community en je brievenbus in de gaten voor de verdere informatie.

14 JUNI | 10:00 - 17:00 UUR | LEGOLAND

Op veler verzoek komt LEGOLand! terug naar Kloostervelden, waarbij een nieuwe directeur (m/v) het stokje van grondlegger Boet over zal gaan nemen.

18 JUNI | HARINGPARTY | TERRAS BIJ DE BROEDERS

Eet jij je haring met je hoofd achterover? Of met een prikkertje? Meer info volgt spoedig!

20 JUNI | 18:30 UUR | VOETBALWEDSTRIJD NL op 't WK | TERRAS BIJ DE BROEDERS

Het is nog niet zeker of het écht gaat lukken, maar reserveer de datum wel al in potlood...

27 JUNI | 14:00-15:00 UUR | ZOMERVIERING | KAPEL

Geestelijk verzorger Linda verzorgt weer de zomerviering in de kapel. Voor iedereen!

16 JULI | ZOMERAVONDFESTIJN | WIJKBOERDERIJ

Een gezellige avondmarkt met muziek en leuke sfeer. Denk maar na of je op deze avond met een kleedje of een kraampje aanwezig wil zijn. Meer info volgt.